

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมล วิจิตรสวัสดิ์. เอกลักษณ์ของชาติอ่านไทย - เขียนไทย กรุงเทพมหานคร : ป้อมเพชร, 2529.

กรรณก ฐประสม. ผลของการใช้กิจกรรมซินแนคติกส์ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

กษมา วรธรรม ณ อยุธยา. ชี้การแก้วิกฤติภาษาไทยต้องปรับกระบวนการสอน แนวหน้า, (1 มีนาคม 2538): 5.

กาญจนา พลายอู่วงศ์. ผลของกิจกรรมทางภาษาที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535

การฝึกหัดครู, กรม. รายงานการวิจัยเรื่องความคิดสร้างสรรค์ของเด็กไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. หน่วยงานพิเศษ กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สวนสนันทา, 2522.

ขจิตพรหม ประดิษฐพงศ์. การพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมซินแนคติกส์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

จันทน์ อินทรสุด. (วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์สหวิทยาลัยศรีอยุธยา) ชุดฝึกอบรมครูมัธยมศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ หน่วย 6 Model of Teaching.

โครงการพัฒนาและฝึกอบรมครูผู้สอนในสังกัดกรมสามัญศึกษา ในความร่วมมือระหว่างกรมการฝึกหัดครู กรมสามัญศึกษา พุทธศักราช 2537.

จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์, 2529.

จิราพร อัครสมพงศ์. การเปรียบเทียบความสอดคล้องของคะแนนแบบสอบถามเรียงจากผู้ตรวจและวิธีการตรวจต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

- เจริญ มาลาโรจน์. รายงานการสัมมนาทางวิชาการเรื่องแนวทางการสอนการเขียนระดับ
อุดมศึกษาโดยทบวงมหาวิทยาลัยร่วมกับสมาคมอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
ณ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. 27-28 กรกฎาคม 2532.
- เจือ สตะเวทิน ภาษาไทยจาก "ฟ้าเมืองไทย". กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, 2522.
- จุฑาภรณ์ (กมลชัย) วงศ์คำดี. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนร้อยกรองและพัฒนาการ
ทางความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการใช้แบบฝึก
เสริมทักษะกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2536.
- ชัชวาลย์ พรชาดาวิทย์. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความคิดสร้างสรรค์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย-
เกษตรศาสตร์, 2524.
- ชัยรัตน์ โสธรนพบุตร. การศึกษาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรม Synectics
ในวิชาวิทยาศาสตร์ช่วงอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2530.
- เชาวนา บุทธสุวิพันธ์. การศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในระดับชั้น
ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาระหว่างโรงเรียนสาธิตและโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรปกติ.
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2514.
- ครุณี สาริการิน. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เขียนโดยใช้ภาพการ์ตูนที่มีฉากประกอบและภาพการ์ตูนที่ไม่มีฉาก
ประกอบโรงเรียนชุมชนบ้านค่านซ้าย จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. การเขียน 2. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์, 2524.
การประพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์, 2521.
ความสำคัญของภาษาไทย. ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2523. (อัดสำเนา)
- ณรงค์ฤทธิ์ ตักดาณรงค์. การเขียน: เทคนิคการสอนภาษาไทย วิทยารักษ์. 92 (สิงหาคม
2537) : 8.

- บังอร พุ่มสะอาด. การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบของสมรรถภาพสมองด้านการคิดแบบ
อเนกนัยทางภาษา ตามทฤษฎีของกิลฟอร์ดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2518.
- บังอร สว่างวโรรส และเขาวภา พุกกะคุปต์. การวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
อังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยใช้ข้อสอบอัตนัยและปรนัย. วารสารภาษา
ปริทัศน์. 2(2524) 49-60.
- บันลือ พฤกษ์วัน. พัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2533.
- ประทอง กรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ประชุมพร สุวรรณตรา. การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา
การประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2523.
- ประทีป ศิริบังขง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 โดยใช้การสอนเรียงความแบบปกติ กับใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ประพีร์ อุ่นจิตติ. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการอ่านและการเขียนบทอรรถนิพนธ์ไทยของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการสัมพันธ์และไม่สัมพันธ์กับชื่อเสียง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ประภาศรี สีหอำไพ. การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2531.
วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช, 2524.
- ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. "การสอนวรรณคดีไทยกับความคิดสร้างสรรค์." วิทยาสาร.
(1 มีนาคม 2518): 10.
- ประสิทธิ์ บัวคลี่. การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความเกรงใจ และ ความคิด
สร้างสรรค์ของนักเรียนในต่างจังหวัด นักเรียนในกรุงเทพมหานครและนักเรียน
นานาชาติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2514.

- ปราณี บุญชุ่ม. การเขียนแผนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. หน่วยงานนิเทศก์
กรมสามัญศึกษา. (เอกสารโรเนียว)
- ปาริชาติ สุขประเสริฐ. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์และ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบ
ฝึกเสริมทักษะกับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- เปลื้อง ณ นคร. ศิลปะแห่งการประพันธ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง, 2535.
- พงษ์จันทร์ คล้ายสุบรรณ. การเขียนสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: สุทธิสารการพิมพ์,
2522.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพมหานคร: บริษัทพิงเกอร์ปรีนแอนด์มิเดียจำกัด, 2535.
- พร้อมพรรณ อุดมสิน. การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์. โครงการ
ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- พิศมัย สิงห์แก้ว. การใช้เรื่องสั้นของมนัสจรรยาองค์ สอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- พิศวาท ลัดดากุล. การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์เพื่อการเรียน
การสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- เพ็ญ เสียงจันทร์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสอนเขียนเรียงความแบบปกติกับแบบ
สร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- เพลินใจ พดุกษชาติรัตน์. การพัฒนาความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2535.
- พนศิริ แก้วเพ็ง. การศึกษาความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และคนอื่น ๆ. ภาษาไทย 1. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ภัทรา นิคมานนท์. การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร: บริษัทอักษรพิพจน์ จำกัด, 2532.
- บุหา สึงศิริ. ส.จ.ป.ล.ภาษาไทย. เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 223 ภาคพัฒนา ตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ, 2533.
- เขาวดี วิบูลย์ศรี. หลักการวัดผลและการสร้างข้อสอบ. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา- การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- รักดี วิศิษฏ์อนุพงศ์. การศึกษาความสามารถการเขียนร้อยแก้วด้วยคำสัณธานและเจตคติต่อ การเขียนร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. (อัดสำเนา)
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด, 2538.
- วรรณภา เครื่องเนียม. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ที่เรียนโดยใช้ แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุทัยวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.
- วรรณิ โสมประยูร การเขียนแบบสร้างสรรค์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. รายงานผลการวิจัยเรื่องการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายตามทักษะของอาจารย์และนักเรียน. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ. การใช้ภาษาไทย (ไทย 101). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2522.

- วิจิตร วรุตบางกูร. "ความคิดสร้างสรรค์" ในสารานุกรมศึกษาศาสตร์ฉบับเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร : บริษัทวิสิทีพัฒนา จำกัด, 2535.
- สมถวิล วิเศษสมบัติ. วิธีสอนภาษาไทยมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2531.
- สมพงษ์ สิงหะพล. รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์. สารพัฒนาหลักสูตร. 102 (กันยายน 2533): 4-8.
- _____. รูปแบบการสอน. นครราชสีมา: วิทยาลัยครูนครราชสีมา, 2536.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ. เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2537.
- สิทธิา พินิจภาดล. การเขียน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2526.
- _____. และคนอื่น ๆ. การเขียน. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2528.
- เสรีयरโกเศศ. (พระยาอนุমানราชชน) การศึกษาวรรณคดีแห่งวรรณศิลป์. กรุงเทพมหานคร: บรรณาการ, 2518.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. การเขียน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2528.
- สุปราณี พงศ์การณ. ภาษาไทย 3. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- ไสว เลี่ยมแก้ว. ความคิดสร้างสรรค์และความถนัดทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514.
- ศรียรรณ ช้อยศิริฤ. การเปรียบเทียบผลการสอนเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ด้วยชุดการสอนตามแบบการสอนของ GAGNE กับการสอนแบบบรรยายในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.

- ศิริชัย การอุจนวาลี. สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. สารศึกษานิเทศ. ศึกษาานิเทศก์ ภาควิชาภาษาไทย ฝ่ายนิเทศการสอนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา, 2529.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ. ความคิดสร้างสรรค์ หลักการ ทฤษฎี การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2534.
- _____. หนังสือเรียนภาษาไทย การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ท.042). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพ.ศ.2535). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.
- _____. แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535. สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2535.
- _____. คู่มือครูภาษาไทย การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ท. 042) กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2537.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. การเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2532.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. สารัตถะและวิทยวิธีทางวิชาภาษาไทย หน่วยที่ 13. มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, 2537.
- อารี รังสินนท์. "การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย" ในเอกสารการสอน ชุดวิชาการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 11. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2527.
- _____. ความคิดสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง, 2532.
- _____. บทบาทของครูกับความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก. เอกสารประกอบชุดวิชาภาษาไทย กับความคิดสร้างสรรค์ กรมฝึกหัดครู 2524.
- _____. รวมบทความการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

อุดมลักษณ์ ช้อยศิริ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์และจิตใจ
ในผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้แบบฝึกทักษะใช้กิจกรรมตามคู่มือครู.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

อุปกิตศิลปสาร, พระยา. หลักภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: บริษัทไทยวัฒนาพานิช จำกัด,
2535.

ภาษาอังกฤษ

Anderson, Ronald D. And others. Developing Children Thinking Through
Science. Englewood Cliffs, N.J. Prentice-Hall, 1970.

Andrews, Martha Sapp. Crafting Short Fiction : Case Studies of Two
Twelfth Grade Students in a Fine Arts Magnet School Creative
Class. Dissertation Abstracts. 56/10 : 3860, April, 1996.

Arndt, Valeria. "Six Writes in Search of Texts : A Protocal Based
Study of L1 and L2 Writing" ELT Journal. 41 (October 1987)
: 257-267.

Beard, Ruth C. "A survey of Error in English Compositions".
The Journal of Educational Research. 56 (January 1963).

Blake, Howard E. "What Children Write About" In A Forum for Focus,
edited by Martha L. King, Robert Emans, and Patricia J.
Clanciolo Urbana 111 : National Council of Teachers of
English, 1973.

Curnutt, Mavis. The Effects on Reading Achievement of Students
Engage in Creative Writing and Students Engage in Sustained
Silent Reading and Creative Writing. Dissertation Abstracts
International. 40 (August 1979) : 663 A - 664 A.

De Bono, D.L. Student of Relationship of Intelligence and Achivement.
Dissertation Abstracts International. 7 (January 1965) ;

Furner, Beatrice. A Creative Writing Through Creative Dramatics.

The Journal of Elementary English. 50 | 3 March, 1973.

Good T.L. and Brophy, J.E. Educational Psychology : A Realistic

Approach. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1980.

Guilford, J.P. The Nature of Human Intelligence. New York:

McGraw-Hill Book Co., 1968.

Haimowitz, N.R. and Haimowitz, M.L. "What Makes them Creative?"

in M.L. Haimowitz and Haimowitz, eds. Human Development.

New York : Thomas Y. Crowell, 1973.

Hartl, Donald J. Creative Problem-Solving and Retrieval of Remote
Analogues Using a Synectics-Like Technique (Visual Fantasy).

Dissemination Abstracts. University of California, Los
Angeles, 1992.

Heavilin, Barbara Anne. The Use of Synectics as an Aid To Invention
in College Composition. 1982.

Jacobs, Holly L., et al. Testing ESL Composition : A Practical
Approach. USA : Newbury House Publishers, Inc., 1981.

Joyce, Bruce ; Weil, Marsha with Showers, Beverly. Model of Teaching.
4 th ed. Massachusetts : Allyn and Bacon, 1992.

Evanechko, Peter, et al. "an Investigation of the Relationships
between Children's Performance in Writing Language and their
Reading Ability." Research in the Teaching of English
8 (Winter 1974) : 315-326.

Kleiner, Charles S. The Effects of Synectics Training on Students'
Creativity and Achievement In Science. Dissertation
Abstracts International, United States International
University, 1991.

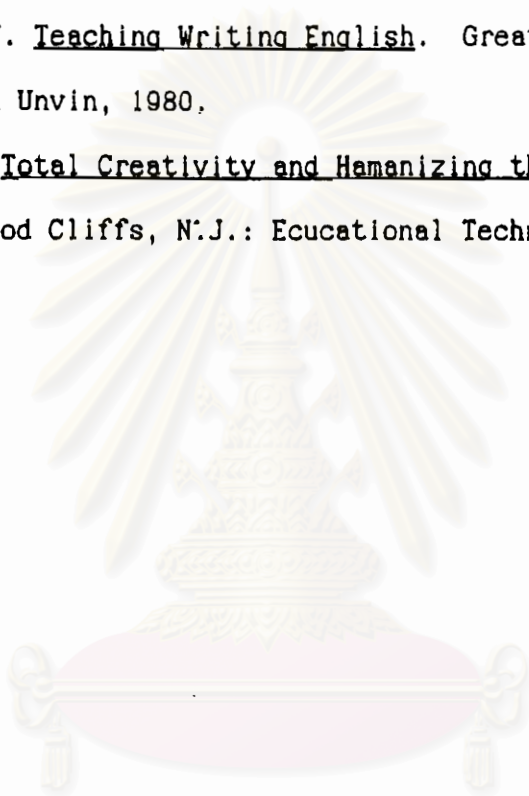
- Kohl, H.R. The Open Classroom. New York : Review, 1963.
- McCandless, Boyd R. and Evans, Ellis D. Children and youth : Psychosocial Development. Hinsdal, Ill : The Dryden Press, 1973.
- McColly, William. "What Does Educational Research Say about the Judging of Writing Ability?" Journal of Educational Research 64 (December 1970) : 148-156.
- Oller, J.W. and Perkins, Kyle. Research in Language Testing. New York : Newbury House Publishers, 1980.
- Osborn, Alex F. Applied Imagination. New York, Chales Scribner's Son, 1963.
- Raimes, Ann. Techniques in Teaching Writing. New York : Oxford University Press, 1983.
- Reilly, R.R. and Lewis, E.L. Educational Psychology. New York : Macmillan Publishing Co.Inc., 1983.
- Schumaker, Gray M. "Cognitive Activities of Beginning and Advanced College Writers : A Pausal Analysis." Research in Teaching of English. 18 (May 1984) : 186-189.
- Smith, James A. Creative teaching of the Social studies in the elementary school. 7th ed Boston : Allyn and Bacon. INC, 1973.
- Springfield, Lynn Hardie "Synectics : Teaching Creative Problem Solving by Making the Familiar Strange" GCT v9 n.4 (July-August, 1986) : 15-19.
- Taylor, C.W. Creativity : Progress and Potential. New York : McGraw-Hill, 1964.
- Torance, E Paul. Education and the Creative Potential. Minneapolls : Lund Press, 1964.

Wallach, Michael A., and Kogan, Nathan. Modes of Thinking in Young Children, Holt, Rinehart and Winston, Inc., New York, 1965.

Weaver, W. Timothy and Prince, George M. "Synectics : Its Potential for Education" The Journal of Phi Delta Kappan. 71 (January 1990) : 378-388.

White, Ronald V. Teaching Writing English. Great Britain : George Allen & Unwin, 1980.

William, F.E. Total Creativity and Humanizing the Learning Process. Englewood Cliffs, N.J.: Educational Technology Publisher, 1972

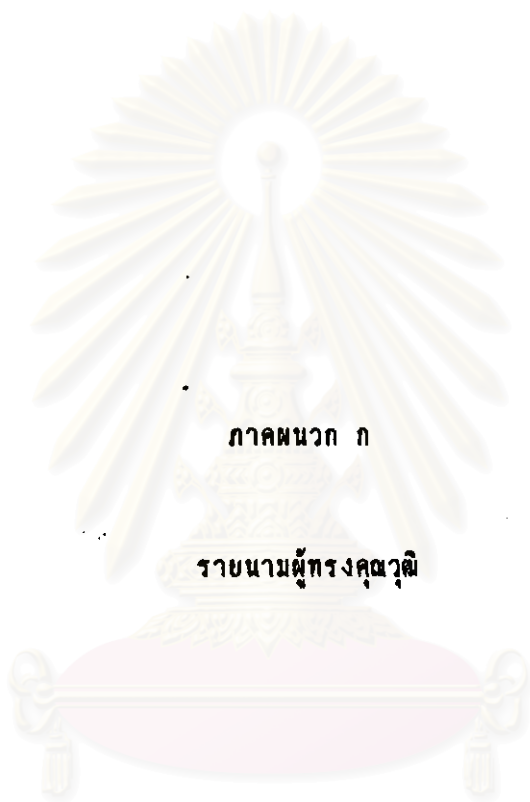

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนจีน เนคติกส์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทน์ อินทรสุต
คณบดีภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาเขตกรงษ์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ สิงหะพล
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏนครราชสีมา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนาธิป พรกุล
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนการ เขียนเชิงสร้างสรรค์

1. อาจารย์สุนันท์ ตั้งคำ
ครูแม่แบบวิชาภาษาไทยด้านการเขียน ปีการศึกษา 2537
โรงเรียนสายน้ำผึ้ง สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2. อาจารย์เสวี กาญจนโรมนต์
ครูแม่แบบวิชาภาษาไทยด้านการเขียน ปีการศึกษา 2537
โรงเรียนวิมุตยารามพิทยากร สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
3. อาจารย์อาภรณ์ ปิยะเวช
อาจารย์หมวดวิชาภาษาไทย
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม 0309/11415

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

15 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบรมราชินีนาถราชวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนการสอน

เนื่องด้วย น.ส. วิไล ประมูญโกวิท นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษามัธยมศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบซินเนติกส์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพร นิตติยานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยการนำแผนการสอนมาทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบรมราชินีนาถราชวิทยาลัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้ น.ส. วิไล ประมูญโกวิท ได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

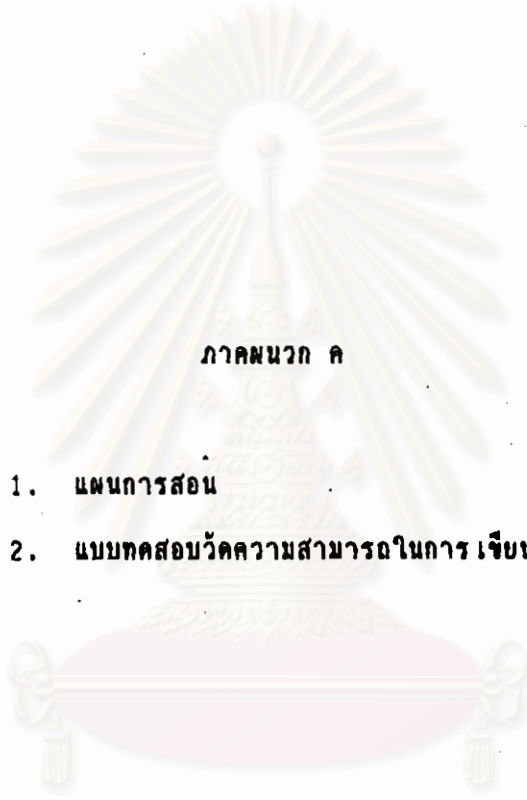
(รองศาสตราจารย์ ดร.สันติ กงสุวรรณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานมาตรฐานการศึกษา

โทร. 2183530

ภาคผนวก ค

1. แผนการสอน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนที่ 1

เรื่อง พื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์
วิชา ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์

จำนวน 2 คาบ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้
2. บอกประเภทของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้
3. บอกลักษณะสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้
4. บอกแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้
5. เขียนข้อความเชิงสร้างสรรค์ตามที่กำหนดให้อย่างสั้น ๆ ได้

เนื้อหาสาระ

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ ความรู้สึกเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยภาษาสละสลวยเชิงสร้างสรรค์ มีแนวคิดแปลกใหม่ น่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

ประเภทของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์แบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ เช่นเดียวกับการเขียนโดยทั่วไปคือ

1. ร้อยแก้ว ได้แก่ สารคดี เรื่องสั้น นิทาน นิยาย นวนิยาย บทวิจารณ์ บทละคร พุทธ บทวิทยุโทรทัศน์ คำคม สุนทรพจน์ ข้อความโฆษณา บทความแสดงความคิดเห็นในหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร ฯลฯ

2. ร้อยกรอง ได้แก่ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย ลิลิต บทละครนอก นิทาน-คำกลอน บทกาพย์ กวีวิจารณ์ ร้อยกรองแบบเสรี ฯลฯ

ลักษณะสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์มี 4 ประการ คือ

1. ให้ความคิดแปลกใหม่ หมายถึง ความคิดที่ไม่ซ้ำแบบหรือไม่ได้ลอกเลียนผู้อื่นมาเป็นความคิดที่ผู้เขียนคิดขึ้นเอง หรือดัดแปลงมาอย่างแนบคายด้วยภูมิปัญญาของตน
2. ใช้ภาษาคมคายกะทัดรัด ทั้งนี้ต้องเป็นการใช้ภาษาที่ไม่ผิดแปลกไปจากระเบียบ

ของภาษาซึ่งเป็นที่ยอมรับกัน

3. สามารถเร้าความรู้สึกของผู้รับสาร อาจเป็นความขบขัน ความเศร้า ความปิติยินดี ความพิศวง ความสงบ ความซาบซึ้ง ความอาลัย ความมั่นใจ ฯลฯ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกันก็ได้

4. เป็นประโยชน์ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม เช่น ให้ข้อคิดที่เป็นคติในการดำรงชีวิต ชี้ให้เห็นคุณโทษ แนะนำให้คนรู้จักสังเกตพิจารณาสิ่งต่าง ๆ โดยแยกคาย ก่อให้เกิดจินตนาการในทางที่ดีงาม หรือให้ความเพลิดเพลินแก่จิตใจในลักษณะของนันทนาการ เป็นต้น

แนวทางในการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีเป็นขั้น ๆ สรุปได้ดังนี้

1. วิธี เลือกหัวข้อและการรวบรวม เนื้อหา

ก. วิธี เลือกหัวข้อมีหลัก 2 ประการ คือ

1. เนื้อเรื่องที่จะนำมาเป็นหัวข้อในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีอยู่มากมายไม่จำกัด
2. ผู้เขียนต้องมีจินตนาการเป็นของตนเองรู้จักนำประสบการณ์ที่ได้พบเห็นมาเขียน

ตัวอย่าง

สมมุติว่านักเรียนมองเห็นจดหมายฉบับหนึ่งวางอยู่บนโต๊ะ จดหมายฉบับนี้อาจชวนให้นักเรียนนึกถึงสิ่งต่าง ๆ ได้มากมาย เป็นต้นว่า ลายมือ ตัวหนังสือ ความรัก การเดินทาง คุณพ่อ คุณแม่ เพื่อนรัก น้ำหอม ฯลฯ นักเรียนอาจจะสะดุดใจกับความคิดบางอย่างแล้วนำมาใช้เป็นหัวข้อในการเขียน เช่น อานาจของความรัก พระคุณของแม่ เป็นต้น

ข. การรวบรวมเนื้อหามีหลายวิธี ดังนี้

1. จากความทรงจำของผู้เขียน กล่าวคือเมื่อนึกอะไรได้ให้จดบันทึกไว้แล้วนำมาเรียงลำดับตามความเหมาะสม
2. จากการพูดคุยกับคนอื่นแล้วรวบรวมความคิดที่น่าสนใจเป็นเนื้อหาสำหรับเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. จากการอ่านสิ่งพิมพ์อื่น ๆ และฟังข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ แล้วจดบันทึก

สิ่งที่นำเสนอใจนำมาใช้เป็นข้อมูลในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

4. จากการสังเกตโดยตรงหรือมีประสบการณ์โดยตรง นำข้อมูลที่เป็นประโยชน์และนำเสนอใจที่สุดเป็นเนื้อหาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2. วิธีวางแผนของ เรื่องที่จะ เขียน

เมื่อได้หัวข้อที่นำเสนอใจและรวบรวมเนื้อหาได้มากพอควรแล้วให้ผู้เขียนวางแผนของเรื่อง

แผนของเรื่อง หมายถึง ความสำคัญโดยสรุปของบทความ การเขียนเรื่องนั้น ๆ

ตัวอย่างที่ 1

หัวข้อ ของขวัญ

แผนของเรื่อง ของขวัญที่เป็นวัตถุมีคุณมนุษย์ตราค่าเป็นเงินเก็บไว้ในใจเสมอ

ตัวอย่างที่ 2

หัวข้อ แสงแดด

แผนของเรื่อง แสงแดดที่แผดกล้าทำให้ร่มเงามีความหมายต่อมนุษย์ฉันใด ความทุกข์ก็ทำให้ความสุขมีความหมายต่อมนุษย์ฉันนั้น

3. การคลี่คลายและการวางลำดับ เรื่องที่จะ เขียน

การคลี่คลายขยายความและการวางลำดับเรื่องที่จะเขียนอาจทำได้หลายวิธี

ด้วยกัน เช่น บรรยาย พรรณา อธิบาย เป็นต้น

ตัวอย่าง การเขียนคลี่คลายและวางลำดับเรื่องด้วยการอธิบายให้ผู้อ่านเข้าใจ

การเขียนนิยายวิทยาศาสตร์มีผู้ค้านว่าตัวละคร มักเป็นมนุษย์ต่างดาวหรือไม่ก็หุ่นยนต์ จะสมจริงได้อย่างไรในเมื่อไม่ใช่มนุษย์ธรรมดา ข้อนี้มีคำตอบว่า 'ความสมจริง' ไม่ได้หมายถึงความเป็นจริง ไม่ว่าจะมนุษย์ต่างดาวหรือหุ่นยนต์ก็อาจจะทำให้สมจริงได้ ถ้าสร้างพฤติกรรมความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ อย่างมนุษย์พวกนี้เผชิญปัญหาอย่างมนุษย์มีความคิดและการตัดสินใจอย่างมนุษย์ จึงจะได้ชื่อว่าสมจริง

(จากปากไก่วรรณกรรม ของ ว. วินิจฉัยกุล)

4. การใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพเชิงสร้างสรรค์

การใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพเชิงสร้างสรรค์นั้น ผู้เขียนต้องมีความประณีตใน

การใช้ภาษา และมีลีลาการเขียนเป็นตัวของตัวเอง ไม่ลอกเลียนแบบผู้อื่นจนขาดลีลาเฉพาะตัว ผู้เขียนต้องพิถีพิถันในการเลือกใช้ภาษาแสดงความรู้สึก อาจเป็นคำง่าย ๆ พื้น ๆ แต่ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพ และสามารถสื่อสารได้ตรงตามความต้องการของผู้เขียน

ตัวอย่าง

พ่อเคยเล่าว่าพวกงูเห่างูเหลือมจะมากันอย่างเจียบเจียบ พ่อเห็นรูหนุ่มนั้นจะเลื้อยเข้าไปอย่างรวดเร็ว พวกหนูที่อยู่ในรูเห็นมันเข้าก็ตกใจสุดขีด วิ่งหนีอุตุลุดจนล้มรูหนุ่ที่ไล่เสียสิ้น บางทีมันวิ่งสวนมาเข้าปากงูเสียชีวิตด้วยซ้ำ บางตัวตะลึงอยู่กับที่ บางตัวช็อก บางตัวหัวใจวายไปเลย
(จากปากไก่อวรรณกรรม ของ ว. วินิจฉัยกุล)

กิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p><u>ขั้นนำ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูถามนักเรียนว่า นักเรียนทราบหรือไม่ว่าหนังสือที่ได้รับรางวัลซีไรต์ พ.ศ. 2538 นี้คือเรื่องอะไร ใครแต่ง (เรื่องม้าก้านกล้วย ของ ไพวรินทร์ ขาวงาม) 2. ครูถามต่อว่า เรื่องดังกล่าวเป็นงานเขียนประเภทใด นวนิยาย เรื่องสั้นหรือกวีนิพนธ์ (กวีนิพนธ์) จากนั้นครูเสริมความรู้ให้นักเรียนทราบว่าคุณสมบัติของหนังสือที่ได้รับรางวัลซีไรต์ประการหนึ่งคือจะต้องเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากนั้นครูโยนเข้าสู่บทเรียน (3 นาที) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เหมือนกลุ่มควบคุม 2. เหมือนกลุ่มควบคุม <p>(3 นาที)</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p><u>ขั้นสอน</u></p> <p>1. ครูติดบัตรคำ "การเขียนเชิงสร้างสรรค์" บนกระดาน แล้วสุ่มถามให้นักเรียนบอกความหมายและประเภทของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามความเข้าใจของนักเรียนแล้วครูอธิบายเพิ่มเติม โดยใช้แผนภูมิ (3 นาที)</p> <p>2. ครูถามให้นักเรียนตอบลักษณะสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นรายบุคคล แล้วครูอธิบายเพิ่มเติม แล้วสรุปเป็นข้อ ๆ โดยใช้แผนภูมิ (10 นาที)</p> <p>3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม ศึกษาแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากหนังสือ ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยครูแบ่งเนื้อหาให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาแล้วสรุปเนื้อหา</p> <p>กลุ่มละ 1 หัวข้อ ดังต่อไปนี้</p> <p>กลุ่มที่ 1 วิธีเลือกหัวข้อและการรวบรวมเนื้อหา</p> <p>กลุ่มที่ 2 วิธีวางแกนของเรื่องที่จะเขียน</p> <p>กลุ่มที่ 3 การคลี่คลายและการวางลำดับเรื่อง</p>	<p><u>ขั้นสอน</u></p> <p>1. เหมือนกลุ่มควบคุม (3 นาที)</p> <p>2. นักเรียนเปิดหนังสือ ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรื่อง พื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับการพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งครูให้นักเรียนอ่านมาล่วงหน้าแล้วครูอธิบายสลับกับถามคำถามโดยสุ่มให้นักเรียนตอบเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แล้วครูสรุปเพิ่มเติม (10 นาที)</p> <p>3. หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาในบทเรียนแล้ว ครูเริ่มกิจกรรมตามรูปแบบชินเนคติกส์ <u>ขั้นที่ 1</u> (นักเรียนทำกิจกรรมเป็นครั้งที่ 1) ให้นักเรียนทุกคนเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ เรื่อง "บ้านของฉัน" ความยาวประมาณ 10-15 บรรทัด กำหนดเวลา 25 นาที (25 นาที)</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p>กลุ่มที่ 4 การใช้ภาษาให้มี ประสิทธิภาพเชิง สร้างสรรค์ (14 นาที)</p> <p>4. หลังจากทีนักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรม ในข้อ 3 เสร็จแล้วให้ส่งตัวแทนกลุ่ม รายงานหน้าชั้น กลุ่มละประมาณ 3 นาที แล้วครูสรุปเพิ่มเติมโดยใช้ใบความรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์อธิบาย ประกอบ (20 นาที)</p> <p>5. ให้นักเรียนทุกคนทำกิจกรรมท้ายบทเฉพาะ ข้อ 1 และข้อ 4 แล้วสุ่มให้นักเรียนตอบ คำถาม (20 นาที)</p> <p>6. ให้นักเรียนทุกคนเขียนความเรียงเชิง สร้างสรรค์เรื่อง "บ้านของฉัน" ความ ยาวประมาณ 10-15 บรรทัด กำหนด เวลา 25 นาที (25 นาที)</p>	<p>4. <u>ขั้นที่ 2</u> (เปรียบเทียบแบบตรง) ครูติดบัตรคำบนกระดานที่ละใบ ซึ่งบัตรคำ แต่ละใบประกอบด้วยคำ 1 คู่ ที่ไม่น่าจะ เข้ากันได้ (break set) รวม 5 ใบ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อน - ดอกไม้ 2. เตารีด - หาดทราย 3. รังนก - สายรุ้ง 4. ไก่แจ้ - หมอนหนุน 5. ตึกตาชิลาน - เสือดาว <p>แล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบว่าในคำแต่ละคู่ นั้นมีความเหมือนกันอย่างไรบ้าง แล้วครู เขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน โดย เขียนเฉพาะคำแสดงคุณลักษณะ เช่น สบาย ร้อน น่ากลัว เป็นต้น (8 นาที)</p> <p>5. <u>ขั้นที่ 3</u> (เปรียบเทียบแบบบุคคล) ครูติดข้อความทีละข้อความบนกระดาน (รวม 5 ข้อความ) ให้นักเรียนสมมุติ ตนเองให้เป็นสิ่งต่อไปนี้ตามที่ข้อความ กำหนด แล้วให้นักเรียนบอกว่าตนเอง จะมีความรู้สึกเช่นไร โดยครูสุ่มเรียกให้ นักเรียนตอบเป็นรายบุคคล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นแมงมุมที่กำลังชักใย 2. เป็นแมงมุมที่กำลังกินเหยื่อ

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบจีนเนคติกส์
	<p>3. เป็นแมงมุมที่กำลังนอนหลับ</p> <p>4. เป็นแมงมุมที่กำลังอึดท้อง</p> <p>5. เป็นแมงมุมที่อาศัยอยู่ในข้างร้าง</p> <p>เมื่อนักเรียนบอกความรู้สึกของนักเรียนแล้ว ครูเขียนเฉพาะคำที่บ่งบอกความรู้สึกบนกระดาน เช่น เหนื่อย เหงา อ่อนล้า ความสุข เป็นต้น (8 นาที)</p> <p>6. <u>ขั้นที่ 4</u> (สร้างคู่คำขัดแย้ง)</p> <p>ให้นักเรียนพิจารณาคำที่ได้ในขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 แล้วนำคำเหล่านั้นมารวมกันให้เป็นกลุ่มคำใหม่ หรือวลีใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันแต่ไม่ใช่ความหมายตรงกันข้าม โดยอาจเพิ่มคำเชื่อมได้ แล้วครูเขียนคำตอบบนกระดาน เช่น เสรีภาพที่มีขอบเขต รักอันตราย ความสุขที่น่ากลัว เป็นต้น (8 นาที)</p> <p>7. <u>ขั้นที่ 5</u> (เปรียบเทียบแบบตรงเป็นครั้งที่ 2)</p> <p>ให้นักเรียนนำวลีใหม่แต่ละวลีที่ได้จากขั้นที่ 4 นั้นมาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ปรากฏในชีวิตประจำวัน ว่าเหมือนกับอะไรได้บ้าง เพื่อฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (ถ้าคำหรือวลีใหม่นั้นมีจำนวนมากเกินไปให้นักเรียนช่วยกันเลือกคำที่ทุกคนพอใจที่สุดและรอง ๆ ลงไป) เช่น เสรีภาพที่มีขอบเขต เหมือนกับการแต่งงาน เป็นต้น (5 นาที)</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>ครูสุ่มให้นักเรียน 2-3 คนบอกความหมาย การเขียนเชิงสร้างสรรค์และลักษณะสำคัญ ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (5 นาที)</p>	<p>8. <u>ขั้นที่ 6</u> (นักเรียนเขียนความเรียงเรื่องเดิม เป็นครั้งที่ 2)</p> <p>ให้นักเรียนทุกคนเขียนความเรียงเรื่องเดิม "บ้านของฉัน" อีกครั้ง โดยใช้คำหรือวลีใหม่ที่ ได้จากขั้นที่ 4 ซึ่งนักเรียนจะใช้ก็คำก็ได้ (25 นาที)</p> <p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>หลังจากเขียนความเรียงเสร็จแล้วให้นักเรียน แต่ละคนเปรียบเทียบผลงานของตนเองที่ได้ จากขั้นที่ 1 และขั้นที่ 6 จากนั้นครูสุ่ม นักเรียน 2-3 คน ให้แสดงความคิดเห็น ที่มีต่อผลงานเขียนทั้งสองครั้งของตนเอง (5 นาที)</p>

สื่อการเรียนการสอน

1. ตัวอย่างหนังสือที่ได้รับรางวัลซีไรต์ เรื่อง ม้าก้านกล้วย ของไพโรรินทร์ ขาวงาม
2. หนังสือแบบเรียน ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. ใบความรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
4. บัตรคำ แผนภูมิ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. สังเกตจากความร่วมมือในการร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบผลงาน

แผนการสอนที่ 2

เรื่อง การเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์

จำนวน 2 คาบ

วิชา ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายของการเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ได้
2. บอกรูปแบบของการเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ได้
3. ยกตัวอย่างการเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ได้
4. อภิปรายเกี่ยวกับบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้
5. เขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ได้

เนื้อหาสาระ

การเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนอธิบายหรือเล่าเรื่องราว ที่ให้ความรู้ ความคิดแนวแปลกใหม่ตามลำดับอย่างต่อเนื่องโดยไม่ใส่อารมณ์หรือความรู้สึกใด ๆ ลงไป เนื้อเรื่องที่เขียนอาจเกิดจากความคิดอิสระของผู้เขียนเองหรือดัดแปลงเนื้อเรื่องให้แปลกออกไปด้วยภาษาที่ประณีตและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

การเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์สามารถเขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ บุคคล สัตว์ สิ่งของ ธรรมชาติ ฯลฯ ในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่

1. การเล่าเรื่อง ได้แก่ เล่านิทาน เล่าตำนาน (เรียนรู้เพิ่มเติมในเรื่องการเขียนนิทาน)
2. การเล่าประวัติ ได้แก่ พระราชประวัติ ประวัติบุคคล ประวัติวัตถุ ประวัติสถานที่
3. การเขียนรายงาน หรือจดหมายเหตุ ได้แก่ การบันทึกการเดินทาง หรือปฏิบัติงาน การตรวจสอบสถานที่ ตลอดจนรายงานทางวิชาการ เป็นต้น

ตัวอย่างการเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์

1. เรื่องของผม

ผม...ผม...ผม เอ้อ ผมไม่ได้ติดอ่างนะครับ แต่ผมกำลังจะเล่าเรื่องของผมให้คุณได้อ่านกัน คุณจะได้อ่านจักผมมากขึ้นไหมครับ

ถ้าจะว่ากันไปแล้ว ผม ดูเหมือนจะไม่สลักสำคัญอะไรสักเท่าไรหรอกครับ บางคนคิดว่าไม่เห็นจำเป็นที่ต้องมีผมเลยด้วยซ้ำ แต่คุณยังจำความรู้สึกที่เดินอยู่กลางแดดร้อนเปรี้ยง ได้มั๊ย ความรู้สึกขณะนั้นเหมือนกับศีรษะจะแยกออกเป็นเสี่ยง ๆ ยิ่งไถ่ยิ่งงั้นเลยแต่เป็นที่น่าป็นดีที่เดี๋ยวนี้คุณ ๆ เห็นความสำคัญของผมมากขึ้นแล้วครับ มีความลับมากมายเกี่ยวกับผมที่ยังไม่ถูกเปิดเผย ผมจึงเป็นที่สนอกสนใจของคนทั่วไป แล้ววันนี้ก็มีเรื่องราวเกี่ยวกับผมมาฝากให้คุณอ่านกันอย่างจุใจทีเดียว ติดตามกันเลยแล้วกัน

มนุษย์ยุคหินใช้เส้นผมเป็นทั้งเครื่องหุงต้ม และสัญลักษณ์แสดงความเป็นพวกเดียวกัน บุคคลต่อมา มนุษย์เริ่มรู้จักนำเส้นใยธรรมชาติมาถักทอเป็นเสื้อผ้าแทนการไว้ผมยาวรุ่มร่าม แต่การจัดแต่งทรงผมของมนุษย์ ก็ยังคงไว้ซึ่งความเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มคนที่มีลัทธิความเชื่อทางศาสนา และวัฒนธรรมเดียวกันอยู่เสมอ เช่น การปลงผมของพระภิกษุในศาสนาพุทธ การละเว้นการตัดผมของนักบวชในศาสนาซิกข์ รวมทั้งกลุ่มคนที่มีค่านิยมหรือมีชีวิตความเป็นอยู่คล้ายคลึงกัน จะมีทรงผมที่มองปริาคเดียวกันก็รู้เลยว่าเป็น "พวกเดียวกัน" นอกจากนี้ทรงผมยังบอกได้ถึงถึงความคิด ความรู้สึกและอารมณ์ของทั้งผู้เป็นเจ้าของทรงผมและผู้ที่ได้พบเห็นอีกด้วย

(คัดคัดตอนจากนิตยสารอพเทท ประจำเดือน กุมภาพันธ์ 2538 หน้า 54-55)

2. เรื่อง โศกเร็วเกินไปหรือเปล่า?

เราเชื่อกันอย่างเต็มอกเต็มใจว่า เรื่อง "โลกาภิวัตน์" นี้จะทำให้เด็กของเรา (ผู้ใหญ่ด้วย) โศกเร็วทั้งด้านร่างกายและสติปัญญากว่าที่เราฝึกฝน เราได้แต่มองไปข้างหน้าด้วยความชื่นชม เพราะชีวิตดูจะง่ายและน่ารื่นรมย์ขึ้น อยากรู้อยากได้สิ่งใดก็อาจจะทำได้เพียงด้วยการกดปุ่มอะไรสักปุ่มเดียว. . .

แต่ในเวลาเดียวกันเราก็อาจจะลืม. . . หรือมองข้ามความจริงไปข้อหนึ่งที่ว่า หากใส่ปีกวันเวลาหรือชีวิตของเราเองให้มันเร็วเข้า ๆ แน่แน่นอนเหลือเกินว่าเราจะต้องมองข้าม

อะไรไปบ้างไม่มากนักน้อย ดังเช่นการตายของเด็กน้อยชาวปากีสถานผู้ลุกขึ้นมาประท้วงความไม่
เป็นธรรมของการใช้แรงงานเด็ก ต้องเอาชีวิตที่ได้มาเห็นโลกเพียง 12 ปี เท่านั้นไปเป็น
เครื่องปลื้มให้แก่คนที่บอกว่าแต่เรื่องความไม่ เป็นธรรมที่เขาถกข้อนั้นเลย แม้ความเมตตาที่คนวัย
พ่อหรือปู่จะพึงมีพอเพียงรับฟังเด็กวัยหลานก็ไม่มี มีแต่วิญญานของสัตว์ป่าที่สิงอยู่ในหัวใจ รู้จักแต่
จะทำร้ายทุกอย่างที่ไม่เดินไปตามทางที่เขาคิดว่าควรจะไปหรือร้ายกว่านั้น เข้ามาขวางทาง
ของเขาอย่างในกรณีนี้

อัครบัลมาซี เด็กชายอายุเพียง 12 ปี หน้าตาทำทางมีแววความฉลาดแหลมและร่าเริง
ตามวัยอันควรและหากมองให้ดีจะเห็นแววความภูมิปัญญาในดวงตาที่ฉายแสงบอกให้รู้ว่าภาคภูมิปัญญา
ตนเองยิ่งนักที่สามารถมีส่วนประท้วงความอยุติธรรมแทนเพื่อนด้วยกันของเขา เขาไม่มีโอกาส
หนีความตายไปด้วย "พรมิพิเศษ" แบบอาลีบาบานั้นเลย ทั้ง ๆ ที่แรงงานเด็กที่เขาทำตัวเป็น
ตัวแทนประท้วงนายจ้างที่ใช้แรงงานเพื่อนเด็กของเขาในโรงงานถักทอหมอนั้นแท้ ๆ

(จากเรื่องโตเร็วเกินไปหรือเปล่า ของศาสตราจารย์ คุณหญิงจินตนา ยศสุนทร)

วารสารผาสุกปีที่ 18 ฉบับที่ 104 2538)

3. เรื่อง เปิดกรรรมบัติโบราณสามพันปี เขาซอนเตือ

เขาซอนเตือ เป็นเพียงกลุ่มเขาเล็ก ๆ ที่คงเหลืออยู่ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง
เขตอำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์ เฉพาะเขาซอนเตือนั้นเหมือนหนึ่งก้อนหินใหญ่ที่แทงยอด
โผล่พื้นที่ลุ่มราบกว้างไพศาล มีแนวเขาอีกสองลูกคือเขาลูกโกรกและเขาลายเสือที่มีขนาดพอ ๆ
กันคิงล้อมรอบพื้นที่ลุ่มเป็นทรงแอ่งกะทะที่มีขนาดพื้นที่กว้างประมาณ 4,000 ไร่ ปัจจุบัน
ชาวบ้านซอนเตือใช้เป็นพื้นที่เพาะปลูกทำการเกษตรกรรมมาตั้งแต่ครั้งปู่ย่าตาทวด

ใครจะคาดคิดว่า พื้นที่บริเวณนี้จะมีที่มายาวนานเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของคนและสัตว์
นานาชนิดตั้งแต่ยุคบรรพกาลสืบต่ออย่างต่อเนื่องและยาวนานยิ่งนัก มากกว่าเท่าที่เคยมีหลักฐาน
การค้นพบแหล่งอารยธรรมใด ๆ ในประเทศไทยที่มีความต่อเนื่องในที่แห่งเดียวกันเป็นช่วงระยะเวลา
เวลายาวนานเช่นนี้

ก้อนหินบางก้อนที่เราค้นพบเป็นฟอสซิลที่มีซากสัตว์โบราณอายุกว่า 300 ล้านปี ผังแน่นอน
อยู่ เครื่องประดับคนโบราณนับแต่ลูกปัด กำไลหิน เครื่องปั้นดินเผามากมาย นับแต่ลักษณะพื้นฐาน
ไปถึงที่มีลวดลายง่าย ๆ ลายงู ลายเชือกทาบ และที่สำคัญยิ่งก็คือเครื่องปั้นดินเผาลายจักรสานที่

เคยพบเพียงแห่งเดียวในประเทศไทยที่แหล่งอารยธรรมบ้านเชียง อุดรธาณินั้นก็มีพบที่นี่เป็นแห่งที่สอง . . .

สิ่งของเหล่านี้บอกกับเราว่า ในพื้นที่แห่งนี้มีความเป็นมายาวนานเป็นแหล่งอาศัยพักพิงของสัตว์และมนุษย์แต่ครั้งบรรพกาล ชีวิตเริ่มต้นที่นี่ตั้งแต่เมื่อประมาณกว่าสามร้อยล้านปีผ่านยุคอารยธรรมยุคหินในช่วงประมาณสามพันปีต่อเนื่องมาถึงยุคเดียวกับอารยธรรมสมัยทวาราวดีมาจนถึงประมาณสมัยสุโขทัยหรืออยุธยาตอนต้นมาจนถึงยุคสมัยปัจจุบัน

ความสำคัญยิ่งของแหล่งแห่งนี้ก็คือ ความต่อเนื่องยาวนานของชีวิตที่เริ่มต้นที่นี่และดำรงต่อเนื่องมายาวนานยิ่งนักในพื้นที่แห่งนี้

(จากนิตยสาร สยามอารยะ ประจำเดือน พฤษภาคม 2537)

4. เรื่อง พอลิเอสเทอร์ซินีฟ

สารพอลิเอสเทอร์ เคยเป็นที่นิยมของผู้คนอยู่ระยะหนึ่ง เพราะเป็นวัสดุที่ใช้ทำเสื้อผ้า รองเท้าเพื่อความทันสมัย แต่แล้วก็ต้องตกอันดับไปเพราะนักสิ่งแวดล้อมต่อต้านด้วยเหตุผลที่ว่า พอลิเอสเทอร์เป็นสารที่ผลิตจากน้ำมัน นำมา "รีไซเคิล" ไม่ได้ และอาจก่อให้เกิดมลพิษ

สืบเนื่องมาจากเมื่อสองปีก่อน มีผู้นำขวดพลาสติก มาหมุนเวียนทำเป็นเส้นใย พอลิเอสเทอร์ที่บางมากใช้สำหรับผลิตเสื้อผ้าและชุดกีฬา ขวดเปล่า 25 ใบ สามารถทำเสื้อสตรีได้ 1 ตัว เสื้อรุ่นแรกในครั้งนั้นผลิตจำหน่ายโดยบริษัทพาทาโกเนีย แต่มีข้อเสียคือต้องผสมพอลิเอสเทอร์ใหม่ ๆ ลงไป 20 % เพื่อเพิ่มความทนทานของเส้นใย

บัดนี้พอลิเอสเทอร์จะกลับเข้าสู่ความนิยมอีกครั้งเพราะบริษัทเวลแมน อิงค์ ผู้รีไซเคิลขวดพลาสติกรายใหญ่ที่สุดของโลก ได้คิดวิธีผลิตเส้นใยพอลิเอสเทอร์จากการรีไซเคิลทั้ง 100 % ไม่ต้องนำของใหม่ลงไปผสม โดยใช้ขวดเครื่องดื่มที่ทำด้วยพลาสติก PET มาตัดเป็นชิ้น ๆ หลอมละลายแล้วกรองให้ของเหลวผ่านออกมาเป็นเส้นใยที่บางยิ่งกว่าเส้นผมมนุษย์

ตัวแทนของเวลแมนกล่าวว่า "เวลานี้มีผู้ผลิตและโรงงานรับซื้อเส้นใยที่ผลิตจากขวดพลาสติกไปใช้ในการผลิตสิ่งทอมากกว่า 60 รายแล้ว"

(จาก นิตยสารอีเพคท ประจำเดือน กุมภาพันธ์ 2538)

5. เรื่องสำคัญที่ใจ

ในการดำเนินชีวิตประจำวันของคนไทย ได้มีอิทธิพลศาสนาเข้าไปเกี่ยวข้องกับโดยเฉพาะ พระพุทธศาสนาเกือบตลอดเวลา อิทธิพลของพุทธศาสนาเข้าไปหล่อหลอมจิตใจให้เป็นคนรักความสงบมีเมตตา กรุณา และขี้มขี้มแจ่มใส

คนจำนวนไม่น้อยต้องการรู้ว่าจิตหรือใจของคนอยู่ที่ไหนของร่างกาย แต่ก่อนก็เข้าใจว่าจิตใจอยู่ที่หัวใจ วงการแพทย์ปฏิเสธว่าหัวใจไม่ใช่จิตใจ ถ้าอย่างนั้นจิตใจอยู่ที่ไหนกันแน่ ในวิชาชีพแพทย์ คนที่จะเรียนเป็นแพทย์จะต้องศึกษาเรื่องร่างกายของคน ถ้าแพทย์คนใดศึกษาเรื่องจิตเพิ่มเติมเป็นพิเศษก็จะเป็นแพทย์เฉพาะทางเรียกว่า จิตแพทย์ คำสอนของศาสนาส่วนมากพยายามเน้นลงไปกับการฝึกจิตเพราะว่าจิตที่ฝึกดีแล้วย่อมนำความสุขมาให้ นักจิตวิทยาศึกษาเรื่องของจิตและสร้างเป็นศาสตร์เรียกว่า วิชาจิตวิทยา ไม่ยอมยกคำว่า จิตอยู่ที่ไหน เนื่องมาจากมองไม่เห็น ไม่มีที่อยู่ จึงไม่พูดถึงที่อยู่ของจิต หรือใจ นักจิตวิทยาจึงเลี้ยงที่จะพูดว่าจิตอยู่ที่ไหน แต่หันไปสนใจพฤติกรรมของจิต พฤติกรรมของจิตก็คือการแสดงออกมาทางอาการร่างกาย ถ้าคนไหนมีพฤติกรรมไม่ดีก็พยายามช่วยเหลือและแก้ไข

เนื่องจากจิตไม่มีตัวตน ไม่มีรูปร่าง แต่เป็นพลังงานรูปหนึ่งจึงจะขอเปรียบเทียบให้เห็นเป็นรูปธรรมไว้ที่ชัดเจนโดยการเปรียบเทียบชีวิตกับเทียนไข ดังนี้

ตัวเทียนไข	เปรียบได้กับ	สรีระร่างกาย
ไส้เทียนไข	"	มันสมอง
ออกซิเจน	"	อาหาร น้ำ และอากาศ
เปลวเทียนไข	"	การดำรงอยู่ของชีวิต
ความร้อน	"	จิตใจ

เมื่อเทียนไขถูกจุดขึ้นการที่เทียนไขจะลุกขึ้นมาได้จะต้องประกอบด้วยเทียนไข ไส้เทียนไข ออกซิเจน ซึ่งช่วยให้ไฟติด เมื่อน้ำไฟเข้าไปจ่อที่ไส้เทียนไข เทียนไขก็จะลุกโผลงขึ้นมาเป็นเปลวเทียนไข และให้ความร้อนออกมา ความร้อนนี้เปรียบได้กับจิตใจของมนุษย์ เทียนไขเล่มใดจะให้ความร้อนมากหรือน้อย หรือจะให้ความสว่างมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับไส้เทียนไขว่าเส้นใหญ่เพียงใด และออกซิเจนซึ่งช่วยให้ไฟติดมีปริมาณมากหรือน้อย

(คัดคัดตอนจากเรื่อง สำคัญที่ใจ ของอนันต์ รัตนกานุกร ในสยามอารยะ

ประจำเดือน พฤษภาคม 2538)

กิจกรรมการ เรียนการสอน

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชิน เนคติกส์
<p>ขั้นนำ</p> <p>ครูคิดข้อความตอนหนึ่งบนกระดาน ดังนี้ "สารานุกรม เป็นหนังสือที่บรรยายเรื่องราวของด้อยค่าหรือกลุ่มของด้อยค่าโดยละเอียด แจ่มแจ้งยิ่งกว่าอภิธานศัพท์มากมาย บางคำบรรยายถึงประวัติความเป็นมาอย่างยืดยาว และละเอียดลอมมาก เป็นหนังสือค้นคว้าอ้างอิงที่ละเอียดมากที่สุดเมื่อเทียบกับหนังสือประเภทเดียวกัน" จากนั้นครูสุ่มเรียกนักเรียนคนหนึ่งให้อ่านข้อความดังกล่าวข้างต้นให้เพื่อน ๆ ฟังแล้วครูถามนักเรียนว่าข้อความดังกล่าวเป็นโวหารประเภทใด (บรรยายโวหาร) จากนั้นครูโยงเข้าสู่บทเรียน (3 นาที)</p>	<p>ขั้นนำ</p> <p>เหมือนกลุ่มควบคุม (3 นาที)</p>
<p>ขั้นสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูคิดบัตรคำ "การเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์" บนกระดาน แล้วสุ่มถามให้นักเรียนอธิบายความหมายและรูปแบบของการเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ตามความเข้าใจของนักเรียน แล้วครูอธิบายเพิ่มเติมโดยใช้แผนภูมิ (3 นาที) 2. ให้นักเรียนจับคู่กันแข่งกันหาตัวอย่างบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ความยาว 	<p>ขั้นสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เหมือนกลุ่มควบคุม (3 นาที) 2. ครูให้นักเรียนอ่านตัวอย่างข้อความที่เขียนด้วยโวหารต่าง ๆ จำนวน 3 ตัวอย่างจาก

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p>ประมาณ 5 บรรทัดจากสิ่งพิมพ์ให้นักเรียนเตรียมมาล่วงหน้าคนละ 1 ประเภท (ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร ฯลฯ) คู่โตทำเสร็จก่อนให้ออกมาอ่านหน้าชั้นให้เพื่อน ๆ ฟัง แล้วช่วยกันพิจารณาว่าตัวอย่างดังกล่าวเป็นบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์หรือไม่เพราะเหตุใด หากคู่ที่ถูกเรียกตอบไม่ถูกต้อง ครูอธิบายเพิ่มเติมแล้วเรียกคู่ต่อไปรายงาน ทำเช่นนี้จนกว่าจะได้คำตอบที่ถูกต้อง (12 นาที)</p> <p>3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม แล้วครูแจกเอกสารใบความรู้ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านตัวอย่างบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์กลุ่มละ 1 เรื่อง โดยครูกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนทำดังต่อไปนี้ กำหนดเวลา 10 นาที</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จีบใจความสำคัญของเรื่อง 2. ยกข้อความหรือสำนวนโวหารที่นักเรียนประทับใจ พร้อมบอกเหตุผล 3. บอกประโยชน์หรือข้อคิดที่ได้จากเรื่อง (10 นาที) <p>4. หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมในข้อ 3 เสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานหน้าชั้นกลุ่มละ 3 นาที (15 นาที)</p> <p>5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกเขียนบรรยายเรื่อง "โรงเรียนของข้าพเจ้า" ความยาว</p>	<p>แผ่นใส แล้วครูสุ่มเรียกนักเรียน 2-3 คน ให้เลือกว่าตัวอย่างใดเป็นบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ จากนั้นครูให้ข้อสังเกตลักษณะของบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติม (3 นาที)</p> <p>3. ครูแจกเอกสารใบความรู้ให้นักเรียนทุกคนอ่านตัวอย่างเฉพาะเรื่องที่ 1 จากตัวอย่างทั้งหมด 5 เรื่อง กำหนดเวลา 3 นาที แล้วครูสุ่มถามนักเรียนในหัวข้อต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใจความสำคัญของเรื่อง 2. ข้อความหรือสำนวนโวหารที่นักเรียนประทับใจ พร้อมเหตุผล 3. ประโยชน์หรือข้อคิดที่ได้จากเรื่องสำหรับตัวอย่างที่เหลืออีก 4 เรื่องนั้น ครูกำชับให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการเขียนต่อไป (7 นาที) <p>4. หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาในบทเรียนแล้วครูเริ่มกิจกรรมตามรูปแบบชินเนคติกส์ <u>ขั้นที่ 1</u> (นักเรียนทำกิจกรรมเป็นครั้งที่ 1) ให้นักเรียนทุกคนเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับสถานที่น่าท่องเที่ยว อาจเป็นปูชนียสถาน โบราณสถาน ถ้ำน้ำตก เป็นต้น ที่นักเรียนสนใจ คนละ 1 เรื่อง ความยาวประมาณ 10-15 บรรทัด</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p>ประมาณ 7-10 บรรทัด กำหนดเวลา 15 นาที</p> <p>(15 นาที)</p>	<p>แล้วตั้งชื่อเรื่องให้หน้าสนใจสอดคล้องกับ เนื้อเรื่อง กำหนดเวลา 25 นาที (25 นาที)</p>
<p>6. จากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทน ออกมารายงานหน้าชั้นกลุ่มละ 2 นาที แล้วให้ช่วยกันตัดสินใจว่ากลุ่มใดเขียนบรรยายได้ดีที่สุด</p> <p>(12 นาที)</p>	<p>5. <u>ขั้นที่ 2</u> (เปรียบเทียบแบบตรง)</p> <p>ครูคิดบัตรคำบนกระดานที่ละใบซึ่งบัตรคำแต่ละใบประกอบด้วยคำ 1 คู่ ที่ไม่น่าจะเข้ากันได้ (break set) รวม 5 ใบ ดังต่อไปนี้</p>
<p>7. ให้นักเรียนทุกคนเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับสถานที่น่าท่องเที่ยว อาจเป็นปุษนิยสถาน โบราณสถาน ถ้ำ น้ำตก เป็นต้น ให้นักเรียนสนใจคนละ 1 เรื่อง ความยาวประมาณ 10-15 บรรทัด แล้วตั้งชื่อเรื่องให้หน้าสนใจ สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง กำหนดเวลา 25 นาที</p> <p>(25 นาที)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. น้ำมันเครื่อง - ภูเขา 2. คำชม - ของฝาก 3. ครู - เครื่องบิน 4. ตู๋เย็น - ทะเลทราย 5. ภูเขา - ทุงหย้า <p>แล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบว่าในคำแต่ละคู่ นั้นมีความเหมือนกันอย่างไรบ้าง</p> <p>แล้วครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน โดยเขียนเฉพาะคำแสดงคุณลักษณะ เช่น เร็ว น่ากลัว กว้างใหญ่ เป็นต้น</p> <p>(8 นาที)</p>
	<p>6. <u>ขั้นที่ 3</u> (เปรียบเทียบแบบบุคคล)</p> <p>ครูคิดข้อความที่ละข้อความบนกระดาน (รวม 5 ข้อความ) ให้นักเรียนสมมุติตนเองให้เป็นสิ่งต่อไปนี้ตามที่ข้อความกำหนด แล้วให้นักเรียนบอกว่าตนเองจะมีความรู้สึก</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
	<p>เช่นไร โดยครูสุ่มเรียกให้นักเรียนตอบเป็นรายบุคคล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นต้นไม้ใหญ่ที่กำลังถูกโค่น 2. เป็นรถยนต์ที่อยู่ลู่ซ่อม 3. เป็นปลาที่ว่ายอยู่ในคลอง 4. เป็นทะเลทรายที่มีพายุหมุน 5. เป็นนกที่เปียกฝน <p>เมื่อนักเรียนบอกความรู้สึกของนักเรียนแล้ว ครูเขียนเฉพาะคำที่บ่งบอกความรู้สึกบนกระดาน เช่น อันตราย พักผ่อน อิศระ เป็นต้น (8 นาที)</p> <p>7. <u>ขั้นที่ 4</u> (สร้างคู่คำขัดแย้ง)</p> <p>ให้นักเรียนพิจารณาคำที่ได้ในขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 แล้วนำคำเหล่านั้นมารวมกันให้เป็นกลุ่มคำใหม่ หรือวลีใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันแต่ไม่ใช่ความหมายตรงกันข้าม โดยอาจเพิ่มคำเชื่อมได้ แล้วครูเขียนคำตอบบนกระดาน เช่น การพักผ่อนที่น่ากลัว สวยอันตราย เป็นต้น (8 นาที)</p> <p>8. <u>ขั้นที่ 5</u> (เปรียบเทียบแบบตรงเป็นครั้งที่ 2)</p> <p>ให้นักเรียนนำวลีใหม่แต่ละวลีที่ได้จากขั้นที่ 4 นั้นมาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ปรากฏในชีวิตประจำวันว่าเหมือนกับอะไรได้บ้าง เพื่อฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>ครูสุ่มให้นักเรียน 2-3 คนบอกความหมาย การเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ และรูปแบบของการเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์ (5 นาที)</p>	<p>(ถ้าคำหรือวลีใหม่นั้นมีจำนวนมากเกินไปให้นักเรียนช่วยกันเลือกคำที่ทุกคนพอใจที่สุด และรอง ๆ ลงไป) เช่น การพักผ่อนที่น่ากลัว เหมือนกับคนไข้ที่นอนป่วยหนัก เป็นต้น (5 นาที)</p> <p>9. <u>ขั้นที่ 6</u> นักเรียนเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์เรื่องเดิมเป็นครั้งที่ 2) ให้นักเรียนทุกคนเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์เรื่องเดิม (ในขั้นที่ 1) อีกครั้งโดยใช้คำหรือวลีใหม่ที่ได้จากขั้นที่ 4 ซึ่งนักเรียนจะใช้ก็คำก็ได้ (25 นาที)</p> <p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>หลังจากเขียนความเรียงเสร็จแล้วให้นักเรียนแต่ละคนเปรียบเทียบผลงานของตนเองที่ได้จากขั้นที่ 1 และขั้นที่ 6 จากนั้นครูสุ่มนักเรียน 2-3 คน ให้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อผลงานเขียนทั้งสองครั้งของตนเอง (5 นาที)</p>

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบบทความรู้เรื่องการเขียนบรรยายโวหารเชิงสร้างสรรค์
2. หนังสือแบบเรียน ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. บัตรคำ แผนภูมิ แผ่นใส เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ

ตัวอย่างข้อความบนแผ่นใสเขียนด้วยไวท์บอร์ดต่าง ๆ จำนวน 3 ตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 1

ในเรื่องสังคมมนุษย์เรานี้ก็เหมือนกันเราควรจะอยู่กับน้ำใจเมตตาปรานีต่อกัน ไม่เห็นมีโทษเข้าหากัน ไม่ดูร้ายหมายขวัญต่อกัน แต่ให้คิดว่า ถ้าเราเป็นสุข ขอให้คนอื่นเป็นสุขด้วย
(เทศนาไวท์บอร์ด)

ตัวอย่างที่ 2

การกวาดบ้านช่องให้สะอาด เช็ดถูพื้นกระดานให้เป็นเงางาม กวาดตั้งแต่พื้นไปจนถึงหลังคาทุกซอกทุกมุมมันก็สนุกดีแต่เหนื่อยเอาการพาลจะเกียจ แต่บ้านไหน ๆ เขาก็จัดแต่งอย่างสวยงามสะอาดสะอ้านหากปล่อยให้บ้านเรารกรุงรังหรือเหมือนเช่นทุกวัน ดูไม่พิเศษไปกว่าวันก่อนก็อายนายหน้ากันทั้งบ้าน . . .

(บรรยายไวท์บอร์ด)

ตัวอย่างที่ 3

ปัจจุบันสัตว์ป่าหลายชนิดได้สูญพันธุ์ไปแล้ว และอีกหลายชนิดมีที่ทำว่าจะสูญพันธุ์ตามไปในเวลาไม่ช้านี้ ถ้าเราไม่ต้องการเห็นภาพเช่นนั้น เราต้องอนุรักษ์โดยไม่ล่าสัตว์ทุกชนิดเพียงเพื่อจะนำไปขายในภัตตาคารหรู ๆ หรือล่าเพื่อการกีฬาสนุก ๆ เท่านั้น

(บรรยายไวท์บอร์ด)

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการยกตัวอย่างบรรยายไวท์บอร์ดเชิงสร้างสรรค์
3. สังเกตจากความร่วมมือในการร่วมกิจกรรม
4. ตรวจผลงาน

แผนการสอนที่ 3

เรื่อง การเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์
วิชา ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์

จำนวน 2 คาบ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายของการเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์ได้
2. บอกลักษณะของงานเขียนที่นิยมใช้พรรณนาโวหารได้
3. ยกตัวอย่างการเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์ได้
4. อภิปรายเกี่ยวกับข้อแนะนำในการเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์ได้
5. เขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์ได้

เนื้อหาสาระ

การเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนถ่ายทอดความคิดจินตนาการในลักษณะรำพันถึงสิ่งต่าง ๆ ในแนวแปลกใหม่ให้ผู้อ่านนึกเห็นภาพเกิดความซาบซึ้งประทับใจ ถึงแม้ว่างานเขียนนั้นอาจไม่ใหม่ต่อโลกแต่ต้องใหม่สำหรับผู้เขียน

การเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์นิยมใช้ในงานเขียนที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ชมความงามของธรรมชาติและสถานที่ ได้แก่ ชมโฉม ชมภูมิประเทศ
2. สรรเสริญคุณงามความดีของบุคคล ได้แก่ ขอพระเกียรติหรือขอเกียรติ สดุดี

ชมบ้านเมือง ชมฝีมือช่าง ชมรูปลักษณะ เป็นต้น

3. รำพันความรู้สึกในใจ เช่น รำพันถึงความรัก ความโศกเศร้า ความแค้นใจ ฯลฯ

ข้อแนะนำในการเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์

การเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเกิดจินตนาการเห็นภาพมีข้อแนะนำเพื่อเป็นแนวทางในการเขียน ดังนี้

1. ใช้ประสบการณ์ในชีวิตให้ เป็นประโยชน์ในการเขียนพรรณนาโวหาร

การที่เราจะเขียนพรรณนาสิ่งใดได้นั้นจำเป็นที่เราจะต้องมีประสบการณ์

เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน ขอให้สังเกตงานเขียนต่อไปนี้ซึ่งผู้ประพันธ์ใช้ประสบการณ์ของตนเอง

เรื่องหิมะตกในอังกฤษ

ตัวอย่าง

"ตอนที่ข้าพเจ้าไปถึงอังกฤษใหม่ ๆ นั้น หน้าหนาวใกล้เข้ามาแล้ว วันหนึ่ง ขณะที่เรานั่งคุยกันอยู่ข้าง ๆ เตาผิง พวกเด็กก็วิ่งแข่งกันเข้ามาอย่างตื่นตื่นบอกว่าหิมะเริ่มตกแล้ว เรารีบออกไปข้างนอกกันทันที อากาศข้างนอกหนาวยะเยือกกัดผิวเนื้อ ท้องฟ้าขาวจ้าด้วยแสงอันแจ่มกระจ่าง ทิวทิวประพิชชาวดาษด้วยเกล็ดหิมะ ดวงหน้าของธรรมชาติแบบนี้ไม่เคยคุ้นกับข้าพเจ้ามาก่อน ดึงความประหลาดคล้ายกับภาพในฝัน ของทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ใกล้นั้นเคลื่อนห่างไกลออกไป ทิ้งไว้แต่เสาไฟฟ้าซึ่งดูเสมือนรูปนักพรตสีขาวโพลนยืนจำศีลอยู่ในวงค์ เพียงแต่อย่างเท่าจากห้องในออกมาขึ้นอยู่ที่หน้าประตูบ้าน ก็ได้เห็นภาพอันงดงามนำมัทศจรรยาใจนี้ ความงามที่ปรากฏขึ้นปุบปับราวปาฏิหาริย์แบบนี้ ข้าพเจ้าไม่เคยพบเห็นมาก่อนเลย"

(จากเรื่อง น้ำกับฟ้า ของวิลาศ มณีวัต)

ข้อสังเกต

1) ท่านระพีพรนาถ ตะกอร์ กวีเอกแห่งอินเดียได้เขียนเล่าถึงภาพหิมะที่ท่านเพิ่งเคยเห็นเป็นครั้งแรกไว้อย่างตื่นตื่น ควรสังเกตวิธีใช้คำที่แสดงถึงความรู้สึกตื่นตื่นดังกล่าว เช่น ทิวทิวประพิชชาวดาษด้วยเกล็ดหิมะ ดวงหน้าของธรรมชาติแบบนี้ไม่เคยคุ้นกับข้าพเจ้ามาก่อน ดึงความประหลาดคล้ายกับภาพในฝัน... เสาไฟฟ้าซึ่งดูเสมือนรูปนักพรตสีขาวโพลน... ความงามที่ปรากฏขึ้นปุบปับราวปาฏิหาริย์... ถ้อยคำเหล่านี้ทำให้การเขียนพรรณนามีชีวิตชีวายิ่งขึ้น

2) การบันทึกสิ่งที่ได้พบเห็นและความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ ไว้ อาจใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับนำไปปรับปรุงเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี

2. รู้จักเลือกสรรคำมาใช้ในการเขียนพรรณนา

ในการเขียนพรรณนาสิ่งต่าง ๆ นั้น ผู้เขียนต้องรู้จักเลือกสรรคำมาใช้ให้เหมาะกับเนื้อความ คำที่นำมาใช้นั้นควรเป็นคำที่มีเสียงไพเราะ รูปลักษณะเหมาะสมและความหมายดี เช่น เมื่อจะพรรณนาถึงทัศนียภาพ หรือสิ่งแวดล้อมในสังคมก็จะใช้คำที่แนะนำให้เห็นภาพ หรือทำให้ได้ยินเสียง หรือโน้มน้าวใจให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ แล้วแต่กรณี ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 1 พรรณนาทัศนียภาพ

...เมื่อได้เห็นภาพพระอาทิตย์ขึ้นจากทะเลวันนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็เข้าใจว่าทำไมผู้หญิงจึงตื่นตื่นที่จะดูพระอาทิตย์ขึ้นจากทะเลลึก ดวงอาทิตย์ดวงโตเป็นสีแดงฉาน ค่อย ๆ โผล่ขึ้นเหนือน้ำที่ละน้อย มองดูคล้ายไข่มุกดวงมโหฬารกำลังคืบคลานออกมา เบิกพื้นน้ำ แสงสีแดงเป็น

ประกายลอยจับพื้นน้ำดูแดง เรือสวยและน่ารักอย่างบอกไม่ถูก ตลอดเวลาที่เรากำลังอยู่ที่หัวหินสิบกว่าวัน ได้เห็นดวงอาทิตย์ขึ้นจากทะเลจริง ๆ เพียงครั้งเดียว

(จากเรื่อง น้ำกับฟ้า ของวิลาศ มณีวัต)

ข้อสังเกต

ข้อความที่พิมพ์ตัวหนา ใช้คำที่เน้นให้เห็นภาพดวงอาทิตย์ขึ้นจากทะเลได้แจ่มชัดมาก

ตัวอย่างที่ 2 พรรณนาความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร

...อีกครั้งหนึ่ง คุรุบรรจงก็เคยพูดกับก้องว่า นอกจากจะรักฉันเหมือนลูกศิษย์แล้ว ยังรักฉันเหมือนลูกอีกด้วย

...รักเหมือนลูก

ประโยคเพียงสั้น ๆ ไม่กี่พยางค์นี้ มีความหมายยิ่งใหญ่เหลือเกินในชีวิตที่มีค่ากะจิริคของฉัน

มันเป็นประโยคที่จุดความสว่างสว่างโพล่งขึ้นในชีวิตอันมืดทึบของฉัน เหมือนคนที่เดินค่อมอยู่ในถ้ำมืด ที่มองไม่เห็นปลายทางมานาน ได้พบกับปล่องเหนือถ้ำที่มีแสงตะวันส่องลอดเข้ามาเรื่อย ๆ เป็นความหวังของชีวิต

และมันยังเป็นประโยคที่ทำให้ความอบอุ่นบรรเทาความขะเขือก เป็นจนเห็นหนทางที่ทอดกุ่มอยู่ในความรู้สึกของฉันมาตลอดเวลา

...ไม่เคยมีใครพูดอย่างนั้นกับฉันมาก่อนเลย

(จากเรื่อง อยู่กับก้อง ของ หยก บุรพา)

ข้อสังเกต

1) นักเขียนได้พรรณนาความรู้สึกของตัวละครโดยใช้โวหารเปรียบเทียบ เช่น เปรียบเทียบความรู้สึกว่าชีวิตนี้ยังมีหวัง กับการที่ได้เห็น "ปล่องเหนือถ้ำที่มีแสงตะวันส่องลอดเข้ามาเรื่อย ๆ" หลังจากที่เดินในถ้ำมืดมานาน

2) การใช้คำที่มีสัมผัสอักษร เช่น ขะเขือก เป็น หนึบหนาว ตื่นตึกที่เดียวคาย ทำให้ได้เสียงที่ไพเราะและมีความหมายสมบูรณ์เหมาะกับอารมณ์ว่าเหว่เปล่าเปลี่ยวของตัวละคร

กิจกรรมการเรียนการสอน

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p><u>ขั้นนำ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูติดเนื้อเพลง "เช้าวันแดดสวย" บนกระดานแล้วเปิดแถบบันทึกเสียงเพลงดังกล่าวให้นักเรียนฟังแล้วร้องคลอตาม 2. จากนั้นครูสุ่มถามนักเรียน 2-3 คน ว่าเนื้อเพลงบนกระดานเขียนด้วยโวหารประเภทใด (พรรณนาโวหาร) และเนื้อหาสาระของเพลงกล่าวถึงสิ่งใดเป็นสิ่งสำคัญ (พรรณนาความสวยงามของธรรมชาติยามเช้า) จากนั้นครูนำเข้าสู่บทเรียน(3 นาที) 	<p><u>ขั้นนำ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เหมือนกลุ่มควบคุม 2. เหมือนกลุ่มควบคุม <p>(3 นาที)</p>
<p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูติดบัตรคำ "การเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์" บนกระดานแล้วสุ่มถามให้นักเรียนอธิบายความหมายของการเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์ และลักษณะของงานเขียนที่นิยมใช้พรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์ ตามความเข้าใจของนักเรียนแล้วครูอธิบายเพิ่มเติมโดยใช้แผนภูมิ <p>(3 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. ครูแจกเอกสารใบความรู้ให้นักเรียนอ่านข้อแนะนำในการเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์ใช้เวลาประมาณ 5 นาทีแล้วอภิปรายร่วมกันโดยครูถามนำ แล้วให้นักเรียนตอบเป็นรายบุคคล (12 นาที) 	<p><u>ขั้นสอน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เหมือนกลุ่มควบคุม <p>(3 นาที)</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. ครูแจกเอกสารใบความรู้ให้นักเรียนอ่านข้อแนะนำในการเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์พร้อมกับครูอธิบายเพิ่มเติมสลับการถามคำถามนักเรียนโดยสุ่มให้ตอบเป็นรายบุคคล (7 นาที)

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p>3. ให้นักเรียนจับคู่กันหาตัวอย่างพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์ความยาวประมาณ 5 บรรทัดจากหนังสือรวมเรื่องสั้น หรือหนังสือนวนิยายที่ครูให้นักเรียนเตรียมมาคนละ 1 เล่ม กำหนดเวลา 7 นาที ส่งครู จากนั้นครูสุ่มเลือกอ่านตัวอย่าง 2-3 ตัวอย่าง แล้วเรียกให้นักเรียนบอกว่าตัวอย่างดังกล่าวเป็นพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์หรือไม่ พร้อมบอกเหตุผลเป็นรายบุคคล (12 นาที)</p> <p>4. ครูให้นักเรียนเปิดหนังสือแบบเรียน ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้นักเรียนอ่านตัวอย่างซึ่งเป็นข้อความสั้น ๆ พรรณนาความรู้สึกต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ในใจ ใช้เวลา 10 นาที</p> <p><u>ตัวอย่างที่ 1</u> เรื่องวัดไทยในต่างแดน ของศุทธิณี (พรรณนาความรู้สึกของผู้เขียนเมื่อได้ไปไหว้พระที่วัดไทยในต่างประเทศ)</p> <p><u>ตัวอย่างที่ 2</u> เรื่องในฟ้ามีคยังมีดวงดาวของศุทธิณี (พรรณนาความรู้สึกของผู้เขียนเมื่อสูญเสียผู้เป็นที่รัก)</p> <p><u>ตัวอย่างที่ 3</u> เรื่องกรูแก้ว ของบุญเหลือ (พรรณนาความรู้สึกผิดหวังและหวั่นไหวของตัวละครเอก ชื่อ กรูแก้ว)</p>	<p>3. ให้นักเรียนอ่านตัวอย่างข้อความที่เขียนด้วยโวหารต่าง ๆ จำนวน 3-ตัวอย่างจากแผ่นใส แล้วครูสุ่มเรียกนักเรียน 2-3 คน ให้เลือกว่าตัวอย่างใดเป็นพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์ จากนั้นครูให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับลักษณะของการเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติม (3 นาที)</p> <p>4. หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาในบทเรียนแล้วครูเริ่มกิจกรรมตามรูปแบบชินเนคติกส์ <u>ขั้นที่ 1</u> (นักเรียนทำกิจกรรมเป็นครั้งที่ 1) ให้นักเรียนทุกคนเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับคน สัตว์ สิ่งของ หรือ สถานที่ที่นักเรียนประทับใจคนละ 1 เรื่อง ความยาวประมาณ 10-15 บรรทัด แล้วตั้งชื่อเรื่องให้น่าสนใจสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง กำหนดเวลา 25 นาที (25 นาที)</p> <p>5. <u>ขั้นที่ 2</u> (เปรียบเทียบแบบตรง) ครูติดบัตรคำบนกระดานที่ละใบ ซึ่งบัตรคำแต่ละใบประกอบด้วยคำ 1 คู่ ที่ไม่น่าจะเข้ากันได้ (break set) รวม 5 ใบ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บ้าน - ทะเล 2. แก้ว - เชื้อน

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p>ตัวอย่างที่ 4 เรื่องศิลปะในการใช้ชีวิต ของ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช (พรรณนาความรู้สึกพอใจ สบายใจของผู้เขียน)</p> <p>ตัวอย่างที่ 5 เรื่องโนรี ของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช (พรรณนาความรู้สึกเจ็บปวดทรมานเพราะพิษเห็บของตัวละครเอก ชื่อ โนรี) (10 นาที)</p> <p>5. หลังจากนั้นให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันในหัวข้อต่อไปนี้โดยครูถามนำแล้วสุ่มให้นักเรียนตอบเป็นรายบุคคล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความรู้สึกของตัวละครในเรื่อง 2. การใช้ภาษาหรือสำนวนโวหารที่ประทับใจหรือบ่งบอกความรู้สึกของตัวละครในเรื่อง (5 นาที) <p>6. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนพรรณนาความรู้สึกต่าง ๆ 1 หัวข้อ ความยาวประมาณ 7-10 บรรทัด กำหนดเวลา 15 นาที แล้วส่งตัวแทนรายงานหน้าชั้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความรู้สึกอึดอัดใจเมื่อต้องไปรอฟังข่าวสำคัญเป็นเวลานานในห้องที่ร้อนอบอ้าว 2) ความรู้สึกโล่งใจเมื่อได้ทราบข่าวดีของบุคคลที่เราเป็นห่วง 	<ol style="list-style-type: none"> 3. ซอด้วง - เลื้อย 4. ปราสาท - น้ำตก 5. นก - แผ่นกระดาษ <p>แล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบว่าในคำแต่ละคำนั้นมีความเหมือนกันอย่างไรบ้าง แล้วครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน โดยเขียนเฉพาะคำแสดงคุณลักษณะ เช่น บริสุทธิ์ บอบบาง สนุก เป็นต้น (8 นาที)</p> <p>6. <u>ขั้นที่ 3</u> (เปรียบเทียบแบบบุคคล)</p> <p>ครูติดข้อความที่ละข้อความบนกระดาน (รวม 5 ข้อความ) ให้นักเรียนสมมุติตนเองให้เป็นสิ่งต่อไปนี้ตามที่ข้อความกำหนด แล้วให้นักเรียนบอกว่าตนเองจะมีความรู้สึกเช่นไรโดยครูสุ่มเรียกให้นักเรียนตอบเป็นรายบุคคล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นสิ่งที่กำลังป่วย 2. เป็นสิ่งที่กำลังหนีภัย 3. เป็นสิ่งที่โหนอยู่บนต้นไม้ 4. เป็นสิ่งที่อยู่ในยานอวกาศ 5. เป็นสิ่งที่อยู่ในกรงในสวนสัตว์ <p>เมื่อนักเรียนบอกความรู้สึกของนักเรียนแล้ว ครูเขียนเฉพาะคำที่บ่งบอกความรู้สึกบนกระดาน เช่น ตกใจ อึดอัด หมดแรง เป็นต้น (8 นาที)</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p>3) ความรู้สึกเสียใจเมื่อสัตว์เลี้ยงประสบอุบัติเหตุจนบาดเจ็บสาหัส</p> <p>4) ความรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อได้ช่วยทำงานเพื่อส่วนรวม</p> <p>5) ความรู้สึกไม่พอใจที่เห็นเพื่อนทำผิดระเบียบวินัยของโรงเรียน(15 นาที)</p> <p>7. ให้นักเรียนทุกคนเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์ อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับคน สัตว์ สิ่งของ หรือสถานที่ที่นักเรียนประทับใจ คนละ 1 เรื่อง ความยาวประมาณ 10-15 บรรทัด แล้วตั้งชื่อเรื่อง ให้นำสนใจสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง กำหนดเวลา 25 นาที (25 นาที)</p>	<p>7. <u>ขั้นที่ 4</u> (สร้างคุณค่าขัดแย้ง)</p> <p>ให้นักเรียนพิจารณาคำที่ได้ในขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 แล้วนำคำเหล่านั้นมารวมกันให้เป็นกลุ่มคำใหม่ หรือวลีใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันแต่ไม่ใช่ความหมายตรงกันข้าม โดยอาจเพิ่มคำเชื่อมได้ แล้วครูเขียนคำตอบบนกระดาน เช่น ชัยชนะที่หตุ เสรีภาพที่สิ้นหวัง เป็นต้น (8 นาที)</p> <p>8. <u>ขั้นที่ 5</u> (เปรียบเทียบแบบตรงเป็นครั้งที่ 2)</p> <p>ให้นักเรียนนำคำหรือวลีใหม่ที่นักเรียนคิดไว้ในขั้นที่ 4 นั้นมาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ปรากฏในชีวิตประจำวันว่าเหมือนกับอะไรได้บ้าง เพื่อฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (ถ้าคำหรือวลีใหม่นั้นมีจำนวนมากเกินไปให้นักเรียนช่วยกันเลือกคำที่ทุกคนพอใจที่สุดและรอง ๆ ลงไป) เช่น ชัยชนะที่หตุ เหมือนกับนักเรียนที่สอบแข่งขันได้ เพราะทุจริต (5 นาที)</p> <p>9. <u>ขั้นที่ 6</u> (นักเรียนเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์เรื่องเดิมเป็นครั้งที่ 2)</p> <p>ให้นักเรียนทุกคนเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์เรื่องเดิม (ในขั้นที่ 1) อีกครั้ง โดยใช้คำหรือวลีใหม่ที่ได้จากขั้นที่ 4 ซึ่งนักเรียนจะใช้ก็ได้ (25 นาที)</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>ครูเรียกให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับการเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์ และลักษณะของงานเขียนที่นิยมใช้พรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์ แล้วครูสรุปเพิ่มเติม (5 นาที)</p>	<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>หลังจากเขียนความเรียงเสร็จแล้วให้นักเรียนแต่ละคนเปรียบเทียบผลงานของตนเองที่ได้จากขั้นที่ 1 และขั้นที่ 6 จากนั้น ครูสุ่มนักเรียน 2-3 คน ให้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อผลงานเขียนทั้งสองครั้งของตนเอง (5 นาที)</p>

สื่อการเรียนการสอน

1. เนื้อเพลง "เช้าวันแดดสวย"
2. แยกบันทึกเสียงเพลง "เช้าวันแดดสวย"
3. ใบความรู้เรื่องการเขียนพรรณนาโวหารเชิงสร้างสรรค์
4. หนังสือแบบเรียน ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์
5. บัตรคำ แผนภูมิ แผ่นใส เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ

เพลงประกอบการสอน

เพลงเช้าวันแดดสวย

นกเจ้าบินเริ่งร่า ร้องบรรเลงเพลงไพเราะ
 คุณนั้นมวลแมกไม้เจ้าโบกโบยไหวในวันแดดสวย
 น้ำค้างพราวแต่้มแต่่ง แสงประกายเพชรพลอย
 งามเหมือนดาวดวงน้อยที่ลอยเกลื่อนฟ้าลงมากอดคิน
 เช้าเจ้างามเหลือเอ๋ย สองเราเคยเคลียคลอกลางสายลม
 เป็นหนาวที่หอบอกเอนลื้อเล่นโบยฟ้าเขียว
 ฉันทยังยั้งที่เก่า เหนงาคนเด็วในใจ
 เกินที่คนสักคนจะสุดทนไหว เมื่อเธอไกลห่าง (ในวันแดดสวย)

ตัวอย่างข้อความบนแผ่นใสที่เขียนด้วยไวท์บอร์ดต่าง ๆ จำนวน 3 ตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 1

ทรวดทรงของจันทร์นั้นอ่อนแอ้น เมื่อขยับเขยื้อนเบื้องกรายก็ค่อนระทวยไปทั้งตัว ใบหน้าของหล่อนเป็นรูปไข่ แก้มอ้อมผุดผาดหาตำหนิมิได้ จมูกเป็นสัน คิ้วดำ และเล็กเรียว ขนตาทั้งหน้าทั้งยาว ริมฝีปากจิมลิ้มมีส่วนสั้ดรับกันเหมาะเจาะทั้งริมฝีปากล่าง และริมฝีปากบน

(พรรณนาโวหาร)

ตัวอย่างที่ 2

เพื่อนผู้เชี่ยวชาญประวัติศาสตร์เล่าว่าเพราะเป็นแหลมยื่นออกไปในทะเลระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 จีบรอลตาร์จึงเป็นจุดยุทธภูมิตักจับเรือดำน้ำที่ผ่านช่องแคบไคออย่างมีประสิทธิภาพ และในสงครามโลกครั้งที่ 2 ก็เคยเป็นศูนย์บัญชาการของนายพลไอเซนเฮอว์ เพื่อเป็นฐานบุกโจมตีอิตาลี อิตาลี และฝรั่งเศสตอนใต้มาก่อน

(บรรยายโวหาร)

ตัวอย่างที่ 3

เด็ก ๆ พวกนั้นน่าสงสาร อากาศหนาวจัดอย่างนี้เสื้อก็ไม่มีจะใส่ นั่งสั่นสะท้าน คางกระทบกันดังหึง ๆ แววดตาเป่งประกายตุลจะถามหาผ้าห่มมาช่วยขับไล่ความหนาวเย็น

(พรรณนาโวหาร)

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการยกตัวอย่างพรรณนาโวหาร
3. สังเกตจากความร่วมมือในการร่วมกิจกรรม
4. ตรวจผลงาน

แผนการสอนที่ 4

เรื่อง การเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการ

จำนวน 2 คาบ

วิชา ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายของคำว่า "จินตนาการ" ได้
2. บอกลักษณะของการสร้างจินตนาการในรูปของการวาดภาพอนาคตได้
3. บอกวิธีการเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการในรูปของการวาดภาพอนาคตได้
4. ยกตัวอย่างงานเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการในรูปของการวาดภาพอนาคตได้
5. เขียนความเรียงเพื่อส่งเสริมจินตนาการในรูปของการวาดภาพอนาคตได้

เนื้อหาสาระ

จินตนาการ คือ อานาจแห่งความนึกคิดที่ลึกซึ้งกว้างไกล เป็นการวาดภาพทางจิต ซึ่งมีได้เกิดขึ้นในปัจจุบันแต่เป็นการสร้างภาพใหม่และความคิดใหม่โดยการรวบรวมมาจาก ประสบการณ์ที่เคยมีมาแล้วรวมกับสิ่งที่ผู้จินตนาการได้คิดคำนึง ผัน คาดหวัง หรือสร้างขึ้นมาใหม่ให้กว้างไกลออกไป จินตนาการจึงเป็นความคิดสร้างสรรค์ที่ลึกซึ้ง และเป็นสิ่งที่มีอยู่ในตัวเด็ก ควรส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการสูงขึ้น

การเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการเป็นการส่งสารที่ต้องการความสามารถที่สูงมากพอสมควรจึงจะสามารถช่วยให้ผู้รับสารเกิดจินตนาการคล้อยตามไปด้วย การเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการนี้อาจออกมาในรูปของการบรรยายเรื่องราว การพรรณนาฉากและเหตุการณ์ การแสดงความคิดเห็นนอกเหนือใจเพื่อนมนุษย์ การขยายความคิดด้วยจินตนาการ และการวาดภาพอนาคต

การเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการในที่นี้จะกล่าวถึงการเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการในรูปของการวาดภาพอนาคต ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความคิดสร้างสรรค์ออกมาเป็นภาษาเขียนด้วยการใช้จินตนาการหรืออานาจความคิดอันกว้างไกลและลึกซึ้งโดยอาศัยความจริงเป็นพื้นฐาน

การวาดภาพอนาคตนั้นมักเป็นการสร้างจินตนาการที่มีลักษณะดังนี้

1. สร้างจากสิ่งที่เคยพบเห็นในชีวิตแล้วผู้เขียนใช้ความคิดคำนึง สร้างต่อให้กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2. สร้างขึ้นจากความคิด ความหวังสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นการสร้างภาพอนาคตตามความคิดกว้างไกลของผู้เขียน

3. เป็นการคาดคิด คาดคะเน หรือเดาเหตุการณ์ว่าในอนาคตจะเกิดอะไรขึ้น วิธีการเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการในรูปของการวาดภาพอนาคตนั้นนักเรียนอาจทำได้ ดังนี้ คือ

1. คิดเป็นภาพหรือวาดภาพขึ้นในใจด้วยตนเอง
2. พยายามเลือกสรรถ้อยคำที่จะสร้างภาพและถ่ายทอดภาพเหล่านั้นให้กับผู้อ่าน
3. พยายามใช้คำที่ทำให้เกิดภาพให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
4. พยายามใช้การเปรียบเทียบทั้งโดยการใช้อธิบายความหมายและเรื่องราว
5. พยายามให้ภาพที่สร้างขึ้นนั้นเคลื่อนไหวมีชีวิตชีวา น่าสนใจ ได้รับความสนใจ

ผู้อ่านอยู่ตลอดเวลา

6. พยายามได้รับความสนใจด้วยภาพที่วาดขึ้นนั้นและหาวิธีการให้ความสนใจถึงจุด

สูงสุด

7. ลองพิจารณาด้วยตนเองว่าภาพอนาคตที่สร้างขึ้นนั้นมีความน่าสนใจ หรือเกินความเป็นจริงไปมากน้อยแค่ไหนหรืออาจให้ครูหรือเพื่อน ๆ ช่วยพิจารณาติชมด้วยก็ได้

ตัวอย่างการวาดภาพอนาคต

ตัวอย่างที่ 1

เรื่อง บุลาภ ของโสภาค สุวรรณ กล่าวถึง ศกรซึ่งเป็นพระเอกของเรื่องได้วาดภาพชีวิตของตนเองว่าถ้าหากเขาแต่งงานมีภรรยา ภรรยาของเขาควรมีลักษณะเช่นไร...

"ถ้าเขาจะมีเมียสักคน ขอให้น่ารักเหมือนแม่เพราะแม่ช่างปรนนิบัติเอาใจเสียทุกอย่าง เขาก็เหมือนผู้ชายทั่วไปที่แม่เลี้ยงดูมาอย่างลูกผู้ชาย กางเกง เลื้อยและรองเท้ายางที่ก็เคลื่อนห้องโบนออกจากตัวไม่ลงตะกร้าสักที บางครั้งมันเข้าไปอยู่ใต้เตียงได้ยังไงก็ไม่ทราบ และแม่ทำไมจึงเห็น เขาก็ไม่ทราบเหมือนกัน เวลากินข้าวแม่ก็ปรนนิบัติอีกจนเคยตัวนั้นแหละ ดูแม่มีความสุขเหลือเกินที่ได้ทำอะไร ๆ ให้ลูกชาย

ก็ถ้าเขาได้ผู้หญิงช่างเอาใจเหมือนแม่ก็ขอให้มีความรู้ ไม่อยากเห็นเมียของเขาถูกเรียกว่า คุณนายประเภทที่มีวอกอยู่กับวงญาติมิตรรำหัดเห็บ ๆ และปากพร่ำบ่นแต่เรื่องนินทาว่าร้าย ทั้งยังชอบเอาเรื่องนินมั่งไปคุยอวดกันราวกับว่ามีเป็นของสนุกสนาน อยากจะให้เมียของเขารู้จักเลือก

หนังสือดีมีคุณค่ามาอ่าน แสดงท่าทีเหมาะสมเมื่อออกแขกหรือด้วยกัน รู้จักจะพูดและออกความเห็นให้ถูกกาลเทศะ ไม่ใช่ปร้อเป็นน้ำไหลไฟดับเพราะเพิ่งหัดเรียนบทสนทนาภาษาอังกฤษ "มาหยก ๆ" แล้วหาคำถามตลอดจนกิริยาไม่พบในประโยคเหล่านั้น ...

ศกร เอ๊ย... เขายังเป็นหนุ่มน้อยที่ชอบฝันอะไร ๆ เรื่อยเรื่อย ขากเสียวละมั่งกว่าจะพบเช่นนั้น"

ตัวอย่างที่ 2

เรื่อง เทียวเดี่ยว ในชุดรวมเรื่องสั้น "ผู้ลึบทอด" ของ ณัฐ ศาสตร์ส่องวิทย์ได้ถ่ายทอดจินตนาการให้เห็นวิธีการหางานทำให้อนาคตไว้น่าสนใจตอนหนึ่ง ดังนี้

"... เป็นเวลานานนับเดือนมาแล้วที่ชายหนุ่มคนนี้อยู่ที่ตู้คอมพิวเตอร์สาธารณะตั้งแต่เช้าเป็นกิจวัตร เมื่อตู้เริ่มเปิดบริการเขาจะสอค้นประวัติบริการตู้คอมพิวเตอร์สาธารณะเข้าไปในช่องรับบัตรจากนั้นก็เลือกเปิดช่องสัญญาณ "หางาน" นิ้วของเขาจะกดปุ่มรีเทิร์นบนคีย์บอร์ดอย่างรวดเร็ว หลังจากป้อนรหัสประจำตัวประชาชนเข้าไปข้อมูลส่วนตัวที่พ่วงอยู่กับรหัสประจำตัวประชาชนจะถูกนำไปจับคู่กับตำแหน่งงานที่เหมาะสม จากนั้นเขาก็กดปุ่มรีเทิร์นดูได้ว่าตำแหน่งงานเหมาะสมสำหรับเขางานใดที่ยังพอว่างอยู่ แต่ทุกครั้งทีกดปุ่มรีเทิร์น "ไม่มีตำแหน่งว่าง" คือคำตอบ

เมื่อกดปุ่มรีเทิร์นจนถึงตำแหน่งสิ้นสุดของข้อมูล คำว่า "พุ่มนี้มาใหม่" ก็จะปรากฏขึ้นบนจอภาพนั่นคือสัญญาณเตือนให้เขารีบบกดปุ่มเรียกบัตรบริการตู้คอมพิวเตอร์สาธารณะกลับคืนมาเพื่อจะได้มีแถบสัญญาณแม่เหล็กบนบัตร หรือไว้ใช้สำหรับวันต่อไป

วันนี้ก็เช่นกัน"

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมการ เรียนการสอน

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p><u>ขั้นนำ</u></p> <p>ครูคิดข้อความส่งเสริมจินตนาการตอนหนึ่งบนกระดานให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน</p> <p>"ถ้าหากฉันเกิดเป็นนกที่โฉบบิน ตีปีกบินไปให้ไกลแสนไกล จะขอเป็นนกพิราบขาวที่ขึ้นาชาวประชาสู่เสรี" จากนั้นครูนำเสนอถึงความคิดจินตนาการที่ปรากฏในข้อความดังกล่าว เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน (3 นาที)</p>	<p><u>ขั้นนำ</u></p> <p>1. เหมือนกลุ่มควบคุม (3 นาที)</p>
<p><u>ขั้นสอน</u></p> <p>1. ครูคิดบัตรคำ "จินตนาการ" บนกระดาน แล้วสุ่มถามให้นักเรียนอธิบายความหมายตามความเข้าใจของนักเรียน แล้วครูสรุปด้วยแถบประโยค พร้อมกับอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการในรูปแบบต่าง ๆ (3 นาที)</p>	<p><u>ขั้นสอน</u></p> <p>1. เหมือนกลุ่มควบคุม (3 นาที)</p>
<p>2. ครูแจกเอกสารใบความรู้ให้นักเรียนอ่าน เรื่องการเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการในรูปของการวาดภาพอนาคตพร้อมกับครูอธิบายเสริมความรู้สลับการถามคำถามนักเรียนโดยสุ่มให้ตอบเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับลักษณะของการสร้างจินตนาการในรูปของการวาดภาพอนาคต และวิธีการเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการในรูปของการวาดภาพอนาคต (5 นาที)</p>	<p>2. เหมือนกลุ่มควบคุม (3 นาที)</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p>3. ให้นักเรียนอ่านตัวอย่างข้อความจากแผ่นใสจำนวน 3 ตัวอย่าง แล้วครูสุ่มเรียกนักเรียน 2-3 คน ให้เลือกว่าตัวอย่างใดเป็นงานเขียนที่ส่งเสริมจินตนาการในรูปของการวาดภาพอนาคต จากนั้นครูอธิบายเพิ่มเติม (5 นาที)</p>	<p>3. เหมือนกลุ่มควบคุม (5 นาที)</p>
<p>4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม แล้วเปิดหนังสือแบบเรียน ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ อ่านข้อความสั้น ๆ เรื่อง อนุสาวรีย์ 2580 ของมนัส จรรย์งค์ ซึ่งได้ถ่ายทอดจินตนาการให้เห็นสภาพบ้านเมืองในอนาคตที่น่าสนใจตอนหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางให้แต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนความเรียงถ่ายทอดจินตนาการถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>"ถ้าคุณช้างรูปร่างเหมือนคุณแผน เหตุการณ์ในเรื่องคุณช้างคุณแผนจะเป็นเช่นไร"</p> <p>ความยาวประมาณ 7-10 บรรทัด กำหนดเวลา 15 นาที (20 นาที)</p>	<p>4. หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาในบทเรียนแล้ว ครูเริ่มกิจกรรมตามรูปแบบชินเนคติกส์ <u>ขั้นที่ 1</u> (นักเรียนทำกิจกรรมเป็นครั้งที่ 1) ให้นักเรียนทุกคนเขียนความเรียงเพื่อส่งเสริมจินตนาการในรูปของการวาดภาพหรือเหตุการณ์ในอนาคตตามที่นักเรียนสนใจคนละ 1 เรื่อง อาจเป็นเรื่องทำนองนี้ ถ้าข้าพเจ้าได้นั่งยานอวกาศไปนอกโลก หรือถ้าข้าพเจ้าได้ไปศึกษาต่อต่างประเทศ เป็นต้น ความยาวประมาณ 10-15 บรรทัด กำหนด 25 นาที (25 นาที)</p>
<p>5. หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมในข้อ 4 เสร็จแล้วครูสุ่มให้นักเรียน 2-3 กลุ่ม ส่งตัวแทนมารายงานหน้าชั้น แล้วครูอธิบายเพิ่มเติม (7 นาที)</p>	<p>5. <u>ขั้นที่ 2</u> (เปรียบเทียบแบบตรง) ครูติดบัตรคำบนกระดานที่ละใบประกอบด้วยคำ 1 คู่ ที่ไม่น่าจะเข้ากันได้ (break set) รวม 5 ใบ ดังต่อไปนี้</p>
<p>6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนเรื่องราว</p>	<p>1. กีตาร์ - รถบรรทุก 2. แมวน้ำ - จิงโจ้ 3. สลัดผัก - กระเป๋าสตรี</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติคัส
<p>จากสถานการณ์สมมติต่อไปนี้ กลุ่มละ 1 เรื่อง ความยาวประมาณ 7-10 บรรทัด กำหนดเวลา 15 นาที กลุ่มที่ 1 ถ้าข้าพเจ้ามีเงินล้าน... กลุ่มที่ 2 ถ้าข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรี... กลุ่มที่ 3 ถ้าข้าพเจ้าเป็นนักร้อง นักแสดง ที่มีชื่อเสียง กลุ่มที่ 4 ถ้าข้าพเจ้าเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง กลุ่มที่ 5 ถ้าข้าพเจ้าได้เป็นผู้แทนเยาวชน ไปประชุมที่ต่างประเทศ (15 นาที)</p>	<p>4. ไข่ดาว - แมงกะพูน 5. แปรงสีฟัน - กองขยะ แล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบว่าในคำ แต่ละคำนั้นมีความเหมือนกันอย่างไรบ้าง แล้วครูเขียนคำตอบของนักเรียนบน กระดาน โดยเขียนเฉพาะคำแสดงคุณลักษณะ เช่น เหม็น หนัก น่ารัก น่าสัมผัส เป็นต้น (8 นาที)</p>
<p>7. หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมในข้อ 1 เสร็จ แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานหน้าชั้น กลุ่มละ 2 นาที แล้วช่วยกันตัดสินใจว่ากลุ่มใด เขียนเรื่องราวแสดงจินตนาการในรูปของ การวาดภาพอนาคตได้ดีที่สุด (12 นาที)</p> <p>8. ให้นักเรียนทุกคนเขียนความเรียงเพื่อ ส่งเสริมจินตนาการในรูปของการวาดภาพ หรือเหตุการณ์ในอนาคตตามที่นักเรียนสนใจ คนละ 1 เรื่อง อาจเป็นเรื่องท่านองนี้ ถ้าข้าพเจ้าได้นั่งยานอวกาศไปนอกโลก หรือ ถ้าข้าพเจ้าได้ไปศึกษาต่อต่างประเทศ เป็นต้น</p>	<p>6. <u>ขั้นที่ 3</u> (เปรียบเทียบแบบบุคคล) ครูคิดข้อความทีละข้อความบนกระดาน (รวม 5 ข้อความ) ให้นักเรียนสมมติตนเอง ให้เป็นสิ่งต่อไปนี้ตามที่ข้อความกำหนด แล้ว ให้นักเรียนบอกว่าตนเองจะมีความรู้สึก โดยครูสุ่มเรียกให้นักเรียนตอบเป็น รายบุคคล 1. เป็นใบไม้ที่ถูกพายุพัด 2. เป็นหนอนที่อยู่ในผลไม้ 3. เป็นแก้วที่ใส่น้ำเดือด 4. เป็นประตูบ้านที่กำลังถูกงัด 5. เป็นมิดที่สนิมขึ้น เมื่อนักเรียนบอกความรู้สึกของนักเรียน แล้ว ครูเขียนเฉพาะคำที่บ่งบอกความ รู้สึกบนกระดาน เช่น อันตราย ภูมิใจ ริ้ว เป็นต้น (8 นาที)</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p>ความยาวประมาณ 10-15 บรรทัด</p> <p>กำหนดเวลา 25 นาที (25 นาที)</p>	<p>7. <u>ขั้นที่ 4</u> (สร้างคู่คำขัดแย้ง)</p> <p>ให้นักเรียนพิจารณาคำที่ได้ในขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 แล้วนำคำเหล่านั้นมารวมกันให้เป็นกลุ่มคำใหม่หรือวลีใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันแต่ไม่ใช่ความหมายตรงกันข้าม โดยอาจเพิ่มคำเชื่อมได้ แล้วครูเขียนคำตอบบนกระดาน เช่น อันตรายที่น่าสัมผัส ความว่องไวที่น่ารำคาญ เป็นต้น (8 นาที)</p> <p>8. <u>ขั้นที่ 5</u> (เปรียบเทียบแบบตรงเป็นครั้งที่ 2)</p> <p>ให้นักเรียนนำวลีใหม่แต่ละวลีที่ได้จากขั้นที่ 4 นั้นมาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ปรากฏในชีวิตประจำวันว่าเหมือนกับอะไรได้บ้าง เพื่อฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (ถ้าคำหรือวลีใหม่นั้นมีจำนวนมากเกินไปให้นักเรียนช่วยกันเลือกคำที่ทุกคนพอใจที่สุดและรอง ๆ ลงไป) เช่น อันตรายที่น่าสัมผัส เหมือนกับการโต้เขาหรือการขับเครื่องบิน เป็นต้น (5 นาที)</p> <p>9. <u>ขั้นที่ 6</u> (นักเรียนเขียนความเรียงเพื่อส่งเสริมจินตนาการในรูปของการวาดภาพอนาคตในเรื่องเดิมเป็นครั้งที่ 2)</p> <p>ให้นักเรียนทุกคนเขียนความเรียงเพื่อส่งเสริมจินตนาการในรูปของการวาดภาพในอนาคตเรื่องเดิม (ในขั้นที่ 1) อีกครั้ง</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของการเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการ และลักษณะของการสร้างจินตนาการในรูปของการวาดภาพอนาคต (5 นาที)</p>	<p>โดยใช้คำหรือวลีใหม่ที่ได้จากขั้นที่ 4 ซึ่งนักเรียนจะใช้ก็ได้ (25 นาที)</p> <p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>หลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมในขั้นที่ 6 เสร็จแล้วให้นักเรียนแต่ละคนเปรียบเทียบผลงานของตนเองที่ได้จากขั้นที่ 1 และขั้นที่ 6 จากนั้นครูสุ่มนักเรียน 2-3 คน ให้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อผลงานเขียนทั้งสองครั้งของตนเอง (5 นาที)</p>

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้ เรื่องการเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการ
2. หนังสือแบบเรียน ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. บัตรคำ แถบประโยค แผนภูมิ แผ่นใส เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการยกตัวอย่างงานเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการ
3. สังเกตจากความร่วมมือในการร่วมกิจกรรม
4. ตรวจสอบผลงาน

ตัวอย่างข้อความบนแผ่นใสที่เขียนด้วยไวหาคารต่าง ๆ จำนวน 3 ตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 1

"... เขามีอย่าง เป็นสุข เป็นยิ้มแรกในช่วงเวลาสัปดาห์สุดท้ายที่เขาใช้ชีวิตร่วมกับภรรยา ยิ้มที่แฝงด้วยความสบายใจที่สุดเท่าที่เขาเคยมีมานับแต่มีเธอมาเคียงข้าง เขาเป็นอิสระแล้ว เขาคือมนุษย์คนเดียวที่ปฏิเสธห้องหมอคอายุ เป็นคนเดียวที่คอมพิวเตอร์ประจำศูนย์บริการประชากรแห่งชาติไม่สามารถบงการได้เหมือนคนอื่น ๆ"

(การเขียนจินตนาการเพื่อส่งเสริมจินตนาการในรูปของการวาดภาพอนาคต)

ตัวอย่างที่ 2

"เปลวไฟลุกช่วงโชติ" เสียงแหบโหยหวีดร้องของสัตว์ผู้ยากอันไร้ที่พึ่งระงม ท้องฟ้าด้านบนแดงฉานดังเลือดคนกั้ดกับสีทอง ไฟคำสนธิ์ คูดังดวงหน้ามฤตยูก็มลงสยะขี้มกลืน กาลนานจะปรากฏนามว่าไทย ลูกหลานอยุธยาขึ้นใหม่ก็ค้อปหน้าฟ้าใหม่โน้น"

(การเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการในรูปของพรรณนาฉาก)

ตัวอย่างที่ 3

"ทุกคนมองขึ้นไปบนท้องฟ้า จานบินลำขนาดเท่าสนามบาสเกตบอลลอยอยู่เหนือตลาดสด ประตูใต้ท้องยานค่อยแง้มเปิดออกมีลำแสงสีฟ้าฉายลงมาสว่างจ้า พลันพืชผักผลไม้และเนื้อสัตว์ก็ถูกดูดลอยเข้าไปในยานจนหมดสิ้น"

(การเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการในรูปของการวาดภาพอนาคต)

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการยกตัวอย่างงานเขียนเพื่อส่งเสริมจินตนาการ
3. สังเกตจากความร่วมมือในการร่วมกิจกรรม
4. ตรวจผลงาน

แผนการสอนที่ 5

เรื่อง การเขียนนิทาน

จำนวน 2 คาบ

วิชา ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายของนิทานได้
2. ยกตัวอย่างนิทานประเภทต่าง ๆ ได้
3. บอกส่วนประกอบของนิทานได้
4. เขียนนิทานสั้น ๆ ตามความคิดจินตนาการของนักเรียนได้

เนื้อหาสาระ

นิทาน คือ เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง นับเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่ควรแก่การอนุรักษ์ไว้มิให้สูญหาย นิทานมักได้เค้าเรื่องมาจากเรื่องจริง ผู้แต่งสร้างสรรค์ให้เป็นเรื่องชวนคิดชวนฟัง โดยตัดแปลงปรับปรุงส่วนปลีกย่อยให้น่าสนใจ

การเขียนนิทานมีจุดมุ่งหมายให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านจึงจัดเป็นงานเขียนเพื่อนันทนาการประเภทหนึ่ง ผู้เขียนต้องมีศิลปะในการใช้ภาษา รู้จักเลือกใช้คำให้เหมาะสมทำให้อ่านเห็นภาพประเภทของนิทาน

นิทานแบ่งได้หลายประเภท ได้แก่

1. นิทานปรัมปรา เป็นนิทานประเภทจินตนาการ มีเนื้อเรื่องซับซ้อน ปาฏิหาริย์หรือเนื้อเรื่องเกินจริง มักขึ้นต้นเรื่องด้วย "นานมาแล้ว . . ." หรือ "กาลครั้งหนึ่ง . . ." ตอนจบมักจบอย่างมีความสุข เช่นเรื่อง โสนน้อยเรือนงาม ปลาบู่ทอง สังข์ทอง นางสิบสอง เป็นต้น
2. นิทานมหัศจรรย์ หรือ เทพนิยาย เป็นนิทานที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ เทพเจ้า เทวดา นางฟ้า เจ้าป่า เจ้าเขา หรือ เป็นการบรรยายฉากธรรมชาติเชิงพิสดาร เช่น กำเนิดเทพนารายณ์สิบปาง ท้าวมหาสงกรานต์ เมฆลารามสูร เป็นต้น
3. นิทานวีรบุรุษเป็นนิทานที่กล่าวถึงผู้มีคุณธรรมหรือมีความฉลาดเก่งกล้าสามารถส่วนใหญ่เป็นวีรบุรุษของท้องถิ่นหรือของชาติบ้านเมือง เช่น พระเจ้าสายน้ำผึ้ง พระร่วง ไกรทอง เป็นต้น

4. นิทานอธิบาย เหตุ เป็นนิทานอธิบายถึงกำเนิดหรือความเป็นมาของสิ่งที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ สัตว์บางชนิด ที่มาของชื่อสถานที่ต่าง ๆ เช่น อธิบายว่าทำไมจระเข้จึงไม่มีลิ้น กำเนิดควาลูกไก่ เกาะหนูเกาะแมว เมืองลับแล เป็นต้น

5. นิทานเกี่ยวกับความเชื่อ เป็นนิทานที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อ โชคกลางไสยศาสตร์ ผีสางนางไม้ ศาสนา และวิชาการต่าง ๆ ในสมัยโบราณ เช่น นางนาคพระโขนง ผีปอบ ผีกระสือ เป็นต้น

6. นิทานคลกขบขัน เป็นนิทานที่มีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างความขบขันให้ผู้ฟัง เนื้อเรื่องอาจเกินจริงเหลือเชื่อ ได้แก่ ศรีธนญชัย ตาเถนกับยายซี เป็นต้น

7. นิทานเรื่องสัตว์ เป็นนิทานที่มีสัตว์เป็นตัวเอก แต่มีความคิดจิตใจและการกระทำเหมือนคนหรือแสดงคตินิยมอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น นิทานอีสป นิทานสุภาษิต เป็นต้น

ส่วนประกอบของนิทาน มีดังต่อไปนี้

1. แนวคิดหรือแกนของเรื่อง นิทานแต่ละเรื่องจะต้องมีแนวคิดเด่นอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นแกนของเรื่อง เช่น แนวคิดเรื่องแม่เลี้ยงข่มเหงลูกเลี้ยง ได้แก่ เรื่องปลาบู่ทอง จีนเคอเรลลา เป็นต้น

2. โครงเรื่องและเนื้อเรื่อง โครงเรื่องของนิทานโดยมากจะมีตัวเอกเป็นศูนย์กลางของเรื่องราวมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแก่ตัวเอกตามลำดับ ชวนให้ติดตามตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง

3. ตัวละคร ตัวละครในนิทานอาจเป็นมนุษย์ อมนุษย์ สัตว์ และสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติที่ถูกสมมติให้แสดงบทบาทไปตามท้องเรื่อง

4. ฉาก ฉากในเรื่องอาจเป็นฉากในครอบครัว ในเมือง ในป่า ในแดนเนรมิต หรือที่ใดก็ได้ตามจินตนาการของผู้เล่าหรือผู้เขียน

5. บทเจรจา ตัวละครในเนื้อเรื่องมีลักษณะนิสัยและความนึกคิดอย่างไรก็แสดงออกทางคำพูดของแต่ละคน บทเจรจายจะช่วยให้นิทานมีชีวิตชีวายิ่งขึ้นและทำให้เดินเรื่องได้เร็วขึ้นด้วย เพราะบางทีตัวละครอาจเล่าประวัติของตนเอง หรือเล่าเหตุการณ์บางอย่างตอนที่สัมพันธ์กับเรื่อง

6. คติชีวิต นิทานแต่ละเรื่องมักแฝงข้อคิดหรือคติชีวิตไว้ให้ผู้ฟังคิด ทำให้เกิดความเจริญงอกงามทางปัญญา ถ้าผู้ฟังสามารถวิเคราะห์ได้และนำไปใช้ประโยชน์ได้

การเขียนนิทาน ผู้เขียนจะต้องสร้างสรรค์ส่วนประกอบของนิทานดังกล่าวให้กลมกลืนกัน เพื่อให้ผู้อ่านสนใจ นอกจากนี้ ผู้เขียนนิทานยังต้องใช้ศิลปะเชิงสร้างสรรค์อีกสองประการ คือ

ประการที่หนึ่ง ต้องจัดลำดับความให้เป็นที่น่าสนใจแก่ผู้อ่านตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบ เช่น เขียนต้นเรื่องให้มีปัญหาที่จะต้องขบคิดหรือเขียนให้ผู้อ่านเกิดความสงสัยเห็นอกเห็นใจตัวละคร หรือเขียนต้นเรื่องให้ตัวละครทำอะไรที่ก่อให้เกิดความฉงนสนเท่ห์ เป็นต้น เพื่อผู้อ่านแล้ว จึงเขียนเนื้อเรื่องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ โดยมีบทเจรจา การพรรณนาฉากและสอดแทรกคติชีวิต

ประการที่สอง ต้องมีศิลปะในการใช้ภาษา กล่าวคือ สามารถสรรหาหรือสร้างสรรค์ ถ้อยคำสำนวนที่จะทำให้ผู้อ่านสะเทือนอารมณ์ เกิดความประทับใจ

ตัวอย่าง

เรื่อง ราชนินาก

ดอกไม้ที่สวยงามดอกหนึ่ง บานอยู่กลางสระน้ำในป่าเป็นดอกไม้วิเศษที่ร้องเพลงได้ ไพเราะ ทุกคนที่ผ่านมาได้ยินเสียงเพลงก็ต้องเต้นรำในทันทีและจะหยุดเต้นเมื่อเสียงเพลง กล่อมเด็กดังขึ้นอย่างแผ่วเบา

พระราชานุ่มได้ยินข่าวลือเกี่ยวกับดอกไม้ร้องเพลง จึงต้องการที่จะนำดอกไม้มาไว้ พระราชวังของพระองค์ พระราชาเสด็จไปที่สระน้ำกลางป่ากระโดดลงน้ำและว่ายน้ำไปยังกลาง สระที่น้ำลึกที่สุด พอเอื้อมพระหัตถ์ออกไปจะเด็ดดอกไม้ ราชนินากก็โผล่ขึ้นมาจากน้ำ

"กล้าดียังไง ถึงจะมาขโมยดอกไม้ของฉัน" ราชนินากทวาดด้วยความโมโหแล้วใช้ ไม้เท้าที่ทำจากต้นอ้อแตะร่างพระราชานุ่ม ทันใดพระราชานุ่มก็กลายเป็นไข่มุก ค่อย ๆ จมหายลง ไปอยู่กับสระ

"เจ้าจะต้องอยู่กับสระไปจนกว่าจะมีใครมาร้องให้หลังน้ำตาออกมามากมายเท่ากับ จำนวนน้ำในสระนี้ แล้วเมื่อนั้นเจ้าก็จะกลายเป็นคนเหมือนเดิม" ราชนินากบอกพระราชานุ่ม ก่อนที่จะดำหายไปในน้ำลึก

เมื่อพระราชานุ่มหายจากพระราชวังเป็นเวลานานพระมารดาที่เป็นห่วงเสด็จออกมา ตามหาจนถึงสระน้ำ ดอกไม้วิเศษจึงร้องเพลงเล่าเรื่องราวของไข่มุกที่ถูกสาป พระมารดาได้ฟัง เพลงก็ทรุดนั่งที่ขอบสระแล้วร้องไห้ ร้องจนหมดน้ำตาแต่ก็ยังไม่พอ จนกระทั่งเลือดไหลออกมาจาก เบ้าตาเป็นสาย น้ำตาที่เป็นสายเลือดไหลออกมาเรื่อย ๆ จนเลือดหมดตัว พระมารดาลิ้นพระชมน์ จากนั้นราชนินากก็โผล่ขึ้นมาจากน้ำน้ำไข่มุกมาวางไว้แทบเท้าพระมารดาแล้วไข่มุกก็กลับกลายเป็น เจ้าชายหนุ่ม ทันใดหญิงสาวสวยคนหนึ่งก้าวออกมาจากดอกไม้วิเศษ ว่ายน้ำเข้าหาฝั่ง ตรงเข้ามา

จุมพิตร่างไร้ชีวิตของพระมารดา พระนางกลับฟื้นขึ้นมาอีก แล้วก็ยิ้มให้กับเจ้าชาย

"เสด็จแม่ช่วยให้เราพ้นจากคำสาป" เจ้าชายและหญิงสาวก็รับทูลพระมารดาแล้วทั้งสามก็โผล่เข้าอกตกัน พระราชาพาพระมารดาและหญิงสาวเสด็จกลับวังในทันที

"ขอให้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขนะ" ราชนินากให้พรก่อนจากไป

และทุกคนก็มีความสุขสมดังคำพรนั้น

(จากเรื่อง The Otter Queen ในหนังสือ The Book of Goodnight Stories

แปลโดย ท้อยติง)

ข้อสังเกต

1. แนวคิดสำคัญของนิทานเรื่องนี้ต้องการแสดงให้เห็นถึงความรักของแม่ที่มีต่อลูก สามารถเสียสละให้ลูกได้แม้ชีวิต

2. โครงเรื่องกล่าวถึงพระราชาหนุ่มอยากได้ดอกไม้วิเศษสามารถร้องเพลงได้ไพเราะ แต่อยู่กลางสระน้ำลึกในป่า พระราชาหนุ่มได้ถูกพระราชนินากซึ่งเป็นเจ้าของดอกไม้วิเศษนั้นสาปให้เป็นไข่มุกอยู่ก้นสระ แต่ด้วยความรักและความเสียสละของพระมารดาทำให้ทุกอย่างคลี่คลาย พระราชาพันคำสาปรวมทั้งดอกไม้วิเศษกลายเป็นหญิงสาวสวยและได้ช่วยให้พระมารดาฟื้นคืนชีพในที่สุดทุกคนก็อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

3. ตัวละครในเรื่องมีทั้งมนุษย์และมิใช่มนุษย์แต่ผู้เขียนสมมติให้สามารถพูดคุยสื่อสารกันได้ทำให้เนื้อเรื่องสนุกสนานมีชีวิตชีวน่าสนใจ

4. ฉากในเรื่องกล่าวไว้เด่นชัด คือ สระน้ำลึกในป่าซึ่งมีดอกไม้วิเศษที่ร้องเพลงได้

5. บทเจรจามีเพื่อเสริมให้เนื้อเรื่องน่าสนใจ และใช้ดำเนินเรื่อง

6. คติชีวิตหรือข้อคิดของนิทานเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความรักอันสูงสุดของแม่ที่มีต่อลูก นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของตัวละครแต่ละตัวมีลักษณะเช่นเดียวกับมนุษย์โดยทั่วไป คือ พระราชามีความโลภอยากได้ดอกไม้วิเศษเป็นของตน ส่วนพระราชนินากเกิดโทสะเมื่อพบว่าดอกไม้วิเศษของตนกำลังถูกขโมย และพระมารดาผู้มีความรักลูกสามารถเสียสละชีวิตของตนเองเพื่อให้ลูกปลอดภัย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p><u>ขั้นนำ</u></p> <p>ครูถามนักเรียนว่า เด็ก ๆ ส่วนใหญ่ชอบให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทำอะไรก่อนเข้านอน (เล่นนิทาน) สำหรับนักเรียนเมื่อตอนเป็นเด็กชอบนิทานหรือไม่ เรื่องอะไร ครูสุ่มถามเป็นรายบุคคล แล้วโยงเข้าสู่บทเรียน (3 นาที)</p>	<p><u>ขั้นนำ</u></p> <p>เหมือนกลุ่มควบคุม</p> <p>(3 นาที)</p>
<p><u>ขั้นสอน</u></p> <p>1. ครูติดบัตรคำ "นิทาน" แล้วสุ่มถามนักเรียนเป็นรายบุคคลให้บอกความหมายของนิทาน และจุดมุ่งหมายของการแต่งนิทานตามความเข้าใจของนักเรียน แล้วครูอธิบายเพิ่มเติมโดยใช้แผนภูมิ (3 นาที)</p>	<p><u>ขั้นสอน</u></p> <p>1. เหมือนกลุ่มควบคุม</p> <p>(3 นาที)</p>
<p>2. ครูอธิบายประเภทของนิทานพร้อมยกตัวอย่างประกอบแล้วสุ่มเรียกนักเรียนให้ยกตัวอย่างเพิ่มเติมเป็นรายบุคคล (3 นาที)</p>	<p>2. เหมือนกลุ่มควบคุม</p> <p>(3 นาที)</p>
<p>3. ครูแจกเอกสารใบความรู้ให้นักเรียนอ่าน ส่วนประกอบของนิทาน พร้อมกับครูอธิบายเพิ่มเติมสลับการถามคำถามนักเรียนโดยสุ่มให้ตอบเป็นรายบุคคล (7 นาที)</p>	<p>3. เหมือนกลุ่มควบคุม</p> <p>(7 นาที)</p>
<p>4. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้ศึกษาตัวอย่างนิทานประเภทต่าง ๆ จากหนังสือแบบเรียน ท 042 การพูดและการเขียน</p>	<p>4. หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาในบทเรียนแล้วครูเริ่มกิจกรรมตามรูปแบบชินเนคติกส์ <u>ขั้นที่ 1</u> (นักเรียนทำกิจกรรมเป็นครั้งที่ 1)</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p>เชิงสร้างสรรค์ กลุ่มละ 1 ตัวอย่างเพื่อสรุปเรื่อง และบอกข้อคิดหรือคติชีวิตที่ได้จากนิทานดังต่อไปนี้ กำหนดเวลา 15 นาที</p> <p>กลุ่มที่ 1 เรื่องให้เท่ากันแต่รับไว้ไม่เท่ากัน</p> <p>กลุ่มที่ 2 เรื่องนกกระจาบทำรัง</p> <p>กลุ่มที่ 3 เรื่องคนทำขนมปังกับปลาผู้กตัญญู</p> <p>กลุ่มที่ 4 เรื่องเอโวกกับนาซิสซัส</p> <p>กลุ่มที่ 5 เรื่องกวางทอง</p> <p>(15 นาที)</p>	<p>ครูให้นักเรียนทุกคนเขียนนิทานสั้น ๆ คนละ 1 เรื่อง ตามจินตนาการของนักเรียนอย่างอิสระเสรี โดยมีเนื้อเรื่องสอดคล้องเหมาะสมกลมกลืนกัน แล้วตั้งชื่อเรื่องให้น่าสนใจและสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีความยาวประมาณ 10-15 บรรทัด กำหนดเวลา 25 นาที (25 นาที)</p>
<p>5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานหน้าชั้น กลุ่มละ 3 นาที แล้วครูอธิบายเพิ่มเติม (19 นาที)</p> <p>6. ครูแจกใบงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งนิทานเรื่อง "ตะปูเกือกม้า" ซึ่งให้ไว้เพียงครึ่งเรื่องให้จบเรื่อง แล้วตั้งชื่อเรื่องใหม่ตามความเหมาะสม กำหนดเวลา 15 นาที (15 นาที)</p> <p>7. หลังจากที่นักเรียนแต่งนิทานดังกล่าวจบแล้วครูสุ่มเรียกนักเรียน 1 กลุ่ม ส่งตัวแทนไปเล่าเรื่องหน้าชั้น แล้วครูอธิบายเพิ่มเติม ส่วนผลงานที่แต่งจบแล้วของทุกกลุ่มให้ส่งครู (5 นาที)</p>	<p>5. <u>ขั้นที่ 2</u> (เปรียบเทียบแบบตรง)</p> <p>ครูคิดบัตรคำบนกระดานที่ละใบซึ่งบัตรคำแต่ละใบประกอบด้วยคำ 1 คู่ที่ไม่น่าจะเข้ากันได้ (break set) รวม 5 ใบ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ไม้แขวนเสื้อ - หุ่นไล่กา 2. ตำรวจ - ยาม่าแมลง 3. ตู้เอกสาร - ม้าน้ำ 4. พวงมาลัย - ขนมเค้ก 5. รดยนต์ - กล้องถ่ายรูป <p>แล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบว่าในคำแต่ละคู่ นั้นมีความเหมือนกันอย่างไรบ้าง แล้วครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน โดยเขียนเฉพาะคำแสดงคุณลักษณะ เช่น ไร้ค่า น่าเบื่อ สวย เป็นต้น (8 นาที)</p>
<p>8. ครูให้นักเรียนทุกคนเขียนนิทานสั้น ๆ คนละ</p>	<p>6. <u>ขั้นที่ 3</u> (เปรียบเทียบแบบบุคคล)</p> <p>ครูติดข้อความที่ละข้อความบนกระดาน (รวม 5 ข้อความ) ให้นักเรียนสมมุติ</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p>1 เรื่องตามจินตนาการของนักเรียนอย่างอิสระเสรีโดยมีเนื้อเรื่องสอดคล้องเหมาะสมกลมกลืนกันแล้วตั้งชื่อเรื่องให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีความยาวประมาณ 10-15 บรรทัด กำหนดเวลา 25 นาที (25 นาที)</p>	<p>ตนเองให้เป็นสิ่งต่อไปนี้ตามที่ข้อความกำหนด แล้วให้นักเรียนบอกว่าคุณเองจะมีความรู้สึกเช่นไร โดยครูสุ่มเรียกให้นักเรียนตอบเป็นรายบุคคล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นดอกไม้ที่ขึ้นอยู่ในป่าดงดิบ 2. เป็นดอกไม้ที่กำลังถูกคนเด็ด 3. เป็นดอกไม้ที่ถูกทิ้งอยู่ในถังขยะ 4. เป็นดอกไม้ที่ขึ้นอยู่ริมทางเดิน 5. เป็นดอกไม้ที่มีแมลงไต่ตอม <p>เมื่อนักเรียนบอกความรู้สึกของนักเรียนแล้ว ครูเขียนเฉพาะคำที่บ่งบอกความรู้สึกบนกระดาน เช่น อันตราย มีเสน่ห์ อึดอัด เป็นต้น (8 นาที)</p> <p>7. <u>ขั้นที่ 4</u> (สร้างคู่คำขัดแย้ง)</p> <p>ให้นักเรียนพิจารณาคำที่ได้ในขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 แล้วนำคำเหล่านั้นมารวมกันให้เป็นกลุ่มคำใหม่ หรือวลีใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันแต่ไม่ใช่ความหมายตรงกันข้าม โดยอาจเพิ่มคำเชื่อมได้แล้วครูเขียนคำตอบบนกระดาน เช่น เสน่ห์ที่น่าเบื่อ สวยอย่างไรคำ หวานอันตราย เป็นต้น (8 นาที)</p> <p>8. <u>ขั้นที่ 5</u> (เปรียบเทียบแบบตรงเป็นครั้งที่ 2)</p> <p>ให้นักเรียนนำวลีใหม่แต่ละวลีที่ได้จาก</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
	<p>ขั้นที่ 4 นั้นมาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ปรากฏในชีวิตประจำวันว่าเหมือนกับอะไรได้บ้าง เพื่อฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (ถ้าคำหรือวลีใหม่นั้นมีจำนวนมากเกินไปให้นักเรียนช่วยกันเลือกคำที่ทุกคนพอใจที่สุด และรอง ๆ ลงไป) เช่น เส้นที่หน้าเบือ เหมือนกับสาวงามปัญญาอ่อน (5 นาที)</p> <p>9. <u>ขั้นที่ 6</u> (นักเรียนเขียนนิทานเรื่องเดิมเป็นครั้งที่ 2)</p> <p>ให้นักเรียนทุกคนเขียนนิทานเรื่องเดิม (ในขั้นที่ 1) อีกครั้ง โดยใช้คำหรือวลีใหม่ที่ได้จากขั้นที่ 4 ซึ่งนักเรียนจะใช้ก็คำก็ได้</p> <p>(25 นาที)</p> <p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>หลังจากเขียนนิทานเสร็จแล้วให้นักเรียนแต่ละคนเปรียบเทียบผลงานของตนเองที่ได้จากขั้นที่ 2 และขั้นที่ 6 จากนั้นครูสุ่มนักเรียน 2-3 คน ให้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อผลงานเขียนทั้งสองครั้งของตนเอง (5 นาที)</p>
<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>ครูสุ่มให้นักเรียน 2-3 คน บอกความหมายของคำว่า "นิทาน" และส่วนประกอบของนิทาน (5 นาที)</p>	

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ใบความรู้ เรื่อง การเขียนนิทาน
2. หนังสือแบบเรียน ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. บัตรคำ แผนภูมิ
4. ใบงาน

ใบงาน

คำสั่ง : ให้นักเรียนแบ่งเป็น 5 กลุ่ม แต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งนิทาน เรื่อง "ตะปูเกือกม้า" ซึ่งมีเพียงครึ่งเรื่องให้จบเรื่อง แล้วตั้งชื่อเรื่องใหม่ ตามความเหมาะสม กำหนดเวลา 15 นาที เรื่องเดิมมีดังนี้

พ่อค้าคนหนึ่งบรรทุกสินค้าไปขายในเมืองแห่งหนึ่ง ครั้นขายของหมดแล้วก็รวบรวมเงินใส่ถุง เอาขึ้นบรรทุกหลังม้า ตัวก็ขึ้นขี่ม้าจะกลับบ้าน ตั้งใจไปให้ถึงบ้านก่อนค่ำ ครั้นไปถึงที่พักกลางทางแห่งหนึ่งจึงเข้าไปหยุดพัก เจ้าของที่พักแลเห็นตะปูเกือกม้าที่เท้าหลังหลุดไปตัวหนึ่ง จึงบอกแก่พ่อค้าให้ทำเสียให้ดี ฝ่ายพ่อค้านั้นเป็นคนไม่เอาใจใส่และไม่ถือถ้วนจึงตอบว่า "ช่างเถอะ ตะปูหลุดตัวเดียวเท่านั้นไม่เป็นไร ข้าพเจ้าจะรีบไป" ว่าแล้วก็ขึ้นม้ารีบไป.....

.....

.....

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการยกตัวอย่างนิทานประเภทต่าง ๆ
3. สังเกตจากความร่วมมือในการร่วมกิจกรรม
4. ตรวจผลงาน

แผนการสอนที่ 6

เรื่อง การเขียนเล่าประสบการณ์

จำนวน 2 คาบ

วิชา ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายของการเขียนเล่าประสบการณ์ได้
2. บอกองค์ประกอบของการเขียนเล่าประสบการณ์ได้
3. ยกตัวอย่างการใช้ถ้อยคำแสดงความรู้สึกต่าง ๆ ได้
4. เขียนเล่าประสบการณ์ตามที่กำหนดให้ได้

เนื้อหาสาระ

การเขียนเล่าประสบการณ์ หมายถึง การเขียนถึงเหตุการณ์หรือสิ่งที่ได้จากการสังเกตพบเห็นมาเสมอในชีวิตประจำวัน โดยใช้ภาษาอย่างมีศิลปะทำให้ผู้อ่านประทับใจ

การเขียนเล่าประสบการณ์จัดเป็นงานเขียนเพื่อนันทนาการอีกประการหนึ่งซึ่งอาจเขียนแสดงความรู้สึกจากประสบการณ์ในทางที่ดี เช่น ดีใจ สมหวัง เต็มใจ ประทับใจ ยินดี ปลื้มใจ ชื่นชม ชื่นใจ ฯลฯ หรือเขียนแสดงความรู้สึกจากประสบการณ์ในทางไม่ดี เช่น เสียใจ ผิดหวัง สับสน โกรธแค้น ไม่พอใจ กังวลใจ วิตกกังวล ใจหาย ฯลฯ อาจเป็นความรู้สึกของผู้เขียนเองหรือความรู้สึกของผู้อื่นก็ได้

องค์ประกอบของการเขียนเล่าประสบการณ์

การเขียนเล่าประสบการณ์ ผู้เขียนควรคำนึงถึงองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. รูปแบบ อาจเป็นร้อยแก้วหรือร้อยกรองก็ได้ การเขียนเล่าประสบการณ์ ผู้เขียนจะใช้รูปแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และลักษณะของเรื่องที่เขียน
2. เนื้อหา อาจได้จากประสบการณ์ชีวิต หรือความรู้สึกที่เกิดจากประสบการณ์นั้น ซึ่งอาจได้จากการได้ฟัง ได้อ่าน ได้พบเห็นหรือได้สัมผัสมาด้วยตนเอง และประสบการณ์ดังกล่าวประทับใจผู้เขียนอย่างไม่อาจลืมได้
3. ถ้อยคำที่ใช้แสดงความรู้สึกต่าง ๆ ถ้อยคำที่ใช้เขียนนับว่าเป็นส่วนสำคัญมากที่จะทำให้อ่านรับรู้อารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนได้ ดังนั้น ผู้เขียนจึงต้องมีความประณีตในการเลือกสรรคำมาใช้เขียนเป็นอย่างมาก

ถ้อยคำที่ใช้แสดงความรู้สึกต่าง ๆ นั้นแยกออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

1. ถ้อยคำที่แสดงความรู้สึกโดยตรง หมายถึงถ้อยคำที่สื่อความหมายตรง ๆ ถึงความรู้สึกและอารมณ์โดยไม่ต้องคิดตีความอีก ซึ่งอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ของคนเราแยกออกได้เป็น 2 ทางคือ

1.1 ความรู้สึกทางบวก คือความรู้สึกในทางที่คืนตนเองได้แก่ ความรู้สึกร่าเริง ยินดี สมหวัง พอใจ มั่นใจ เป็นต้น

ตัวอย่าง ความรู้สึกพอใจในชีวิต

"...วันนี้เป็นวันที่ชีวิตฉันมีรสชาติอย่างประหลาด...ฉันได้เงินจากการทำงานสัปดาห์หนึ่ง ได้รู้ได้รับน้ำใจจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน และได้ลดความเจ็บปวดเหงาซึมเซาออกไปจากห้องแถว... แม้แต่เพียงชั่วขณะหนึ่งก็ตาม ฉันมั่นใจว่ามันจะเป็นรอบประทับใจฉันไปอีกนานแสนนาน..."

(จาก อยู่กับก๋ง ของทยกบุรพา)

1.2 ความรู้สึกทางลบ คือความรู้สึกในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ความรู้สึกหม่นหมอง ว่าเหว อ่อนแอ สับสน ริษยา เป็นต้น

ตัวอย่าง ความรู้สึกว่าเหวในที่คุมขัง

"...มองไปเบื้องหลัง เขาเห็นซี่กรงเหล็กดูแน่นหนาและมีขนาดใหญ่กว่าเดิมในความรู้สึกของสนธิศานในขณะนั้น กุญแจดอกใหญ่ที่คล้องโซ่ไว้ส่องประกายแวววาวเมื่อกระทบกับแสงแดดยามสาย สนธิศารู้สึกหวิวินนอกอันแห้งผาก ความว่าเหวเริ่มเข้ามาเกาะกินความรู้สึก ความกลัว ค่อย ๆ คืบคลานเข้ามาทีละนิด เขากลัวอะไร สนธิศตอบตนเองไม่ได้..."

(จาก เทียนส่องแสง ของดวงใจ)

2. ถ้อยคำที่มีความหมาย เปรียบเทียบ การเขียนประสบการณ์ด้วยการใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้การเขียนแสดงความรู้สึกชัดเจน โดยใช้คำน้อยแต่ได้ความหมายสมบูรณ์ ถ้อยคำเปรียบเทียบจะช่วยทำให้ความรู้สึกที่เป็นนามธรรมให้มีรูปร่างที่เข้าใจง่ายขึ้น เพราะบางครั้งการอธิบายความรู้สึกโดยใช้คำพูดโดยตรงอาจจะไม่สามารถทำให้ความกระจ่างชัดเพียงพอ หรือไม่ก่อให้เกิดภาพพจน์ได้ดังกั้น เช่น

ตัวอย่าง

- งานชิ้นนี้ฉันรู้สึกว่ายากเย็นกว่าเป็นครกขึ้นเขาเสียอีก
- ฉันรู้สึกดีใจปานได้แก้ว เมื่อทราบจากประกาศว่าฉันสามารถสอบชิงทุนได้

- ...ปกติพบกับพี่แก้วจะช่วยกันเก็บผ้า พี่แก้วเป็นคนรีดเสื้อผ้าบางตัวที่รีดไม่ยากนัก แล้วหนูเป็นคนพับหรือใส่ไม้แขวนให้เรียบร้อย งานนี้ไม่หนัก... บอกว่าการพรวนดิน หรือรดน้ำต้นไม้ หนูจึงรีบออกไปช่วยแม่" (จากบ้านพิลึก ของ ว. วินิจฉัยกุล)

กิจกรรมการ เรียนการสอน

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชิน เนคติกส์
<p><u>ขั้นนำ</u></p> <p>ครูสุ่มนักเรียนคนหนึ่งให้ออกมาเล่าประสบการณ์สั้น ๆ ที่นักเรียนประทับใจที่สุดในสัปดาห์นี้หน้าชั้น กำหนดเวลา 3 นาที แล้วโยงเข้าสู่บทเรียน (3 นาที)</p>	<p><u>ขั้นนำ</u></p> <p>เหมือนกลุ่มตัวอย่าง (3 นาที)</p>
<p><u>ขั้นสอน</u></p> <p>1. ครูคิดบัตรคำ "การเขียนเล่าประสบการณ์" บนกระดานแล้วสุ่มเรียกนักเรียน 2-3 คน ให้บอกความหมายตามความเข้าใจของนักเรียน แล้วครูสรุปด้วยแถบประโยค (3 นาที)</p>	<p><u>ขั้นสอน</u></p> <p>1. เหมือนกลุ่มควบคุม (3 นาที)</p>
<p>2. ครูแจกเอกสารใบความรู้ให้นักเรียนอ่านเรื่อง องค์ประกอบของการเขียนเล่าประสบการณ์ พร้อมกับครูอธิบายเพิ่มเติม สลับการถามคำถามนักเรียนโดยสุ่มให้ตอบเป็นรายบุคคล (7 นาที)</p>	<p>2. เหมือนกลุ่มควบคุม (7 นาที)</p>
<p>3. ให้นักเรียนทุกคนหาตัวอย่างข้อความที่แสดงความรู้สึกต่าง ๆ อาจเป็นความรู้สึกทางบวก หรือความรู้สึกทางลบก็ได้ คนละ 1 ตัวอย่าง จากสิ่งพิมพ์ที่ให้นักเรียนเตรียม</p>	<p>3. ให้นักเรียนอ่านตัวอย่างข้อความสั้น ๆ จำนวน 3 ตัวอย่างจากแผ่นใส แล้วสุ่มให้นักเรียนพิจารณาแล้วตอบคำถามเป็นรายบุคคลว่า ข้อความดังกล่าวแสดงความรู้สึกใดบ้าง เช่น</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p>มาล่วงหน้า (ได้แก่ เรื่องสั้น นวนิยาย นิตยสาร ฯลฯ) กำหนดเวลา 7 นาที (7 นาที)</p>	<p>ผัดหวัง สับสน กังวลใจ ประทับใจ ปลาบปลื้มใจ ฯลฯ (3 นาที)</p>
<p>4. ครูสุ่มนักเรียน 2-3 คน ให้ออกมาอ่าน รายงานหน้าชั้นให้เพื่อน ๆ ช่วยกันพิจารณา ว่าข้อความดังกล่าวแสดงความรู้สึกใดบ้าง (10 นาที)</p>	<p>4. หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาในบทเรียน แล้ว ครูเริ่มกิจกรรมตามรูปแบบชินเนคติกส์ <u>ขั้นที่ 1</u> (นักเรียนทำกิจกรรมเป็นครั้งที่ 1) ให้นักเรียนทุกคนเขียนเล่าประสบการณ์ที่ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในเหตุการณ์สำคัญ</p>
<p>5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 6 กลุ่ม แล้วเปิด หนังสือ ท 042 การพูดและการเขียนเชิง สร้างสรรค์ เพื่อพิจารณาเรื่องจากตัวอย่าง การเขียนเล่าประสบการณ์เชิงสร้างสรรค์ ทั้ง 3 เรื่อง ดังต่อไปนี้ โดยจัดให้ 2 กลุ่ม พิจารณาเรื่องเดียวกัน เพื่อเปรียบเทียบกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 พิจารณาเรื่อง หัวจุกไทยในลอนดอนของ วิลลาศ มณีวัต - กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 พิจารณาเรื่อง นักอ่านรุ่นเยาว์เล่าเรื่องน้ำท่วม กรุงเทพฯ และสงครามมหาเอเชียบูรพา ของ กุลทรัพย์ รุ่งฤดี - กลุ่มที่ 5 และกลุ่มที่ 6 พิจารณาเรื่อง บันทึกประสบการณ์ในการเป็นผู้แทน ยุวกาชาด โรงเรียนสายปัญญาเกี่ยวกับการ เดินทางและการปฏิบัติงานใน โครงการยุวกาชาดตามพระราชประสงค์ ที่จังหวัดนครราชสีมา ของ อรวรรณ 	<p>บางอย่างของครอบครัวหรือหมู่คณะคนละ 1 เรื่อง แล้วตั้งชื่อเรื่องให้น่าสนใจ และ สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ความยาวประมาณ 10-15 บรรทัด กำหนดเวลา 25 นาที (25 นาที)</p> <p>5. <u>ขั้นที่ 2</u> (เปรียบเทียบแบบตรง) ครูคิดบัตรคำบนกระดานทีละใบ ซึ่งบัตรคำ แต่ละใบประกอบด้วยคำ 1 คู่ ที่ไม่น่าจะ เข้ากันได้ (break set) รวม 5 ใบ ดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> 1. สิ่งโต - นกยูง 2. ไม้เท้า - มันทศ 3. หมี - รถจักรยานยนต์ 4. ผ้าห่ม - หมวกกันน็อก 5. หัวหอมใหญ่ - หนูตะเภา <p>แล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบว่าในคำแต่ละคู่ นั้นมีความเหมือนกันอย่างไรบ้าง แล้วครู เขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน โดย</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p>เวทวีนิจ ชั้น ม.ศ. 2 ค. และ หัวข้อที่ให้นักเรียนพิจารณามีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประสบการณ์ในแต่ละเรื่องมีคุณค่าในด้านใดบ้าง เช่น ด้านการศึกษา สังคม วัฒนธรรม ฯลฯ 2. ประสบการณ์ในแต่ละเรื่องใช้ภาษาในการเล่าเรื่องอย่างไร 3. ประสบการณ์ในแต่ละเรื่องมีข้อความตอนใดน่าสนใจ และประทับใจ ผู้อ่าน เพราะเหตุใด (25 นาที) <p>6. หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมในข้อ 5 เสร็จแล้วให้นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มมารายงานหน้าชั้น กลุ่มละ 3 นาที แล้วครูสรุปเพิ่มเติม (20 นาที)</p> <p>7. ให้นักเรียนทุกคนเขียนเล่าประสบการณ์ที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในเหตุการณ์สำคัญบางอย่างของครอบครัว หรือหมู่คณะคนละ 1 เรื่อง แล้วตั้งชื่อเรื่องที่น่าสนใจและสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ความยาวประมาณ 10-15 บรรทัด กำหนดเวลา 25 นาที (25 นาที)</p>	<p>เขียนเฉพาะคำแสดงคุณลักษณะ เช่น สวย</p> <p>6. <u>ขั้นที่ 3</u> (เปรียบเทียบแบบบุคคล)</p> <p>ครูติดข้อความที่ละข้อความบนกระดาน (รวม 5 ข้อความ) ให้นักเรียนสมมุติตนเองให้เป็นสิ่งต่อไปนี้ตามที่ข้อความกำหนดแล้วให้นักเรียนบอกว่าตนเองจะมีความรู้สึกเช่นไร โดยครูสุ่มเรียกให้นักเรียนตอบเป็นรายบุคคล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นม้าพยศที่ครูฝึกกำลังขี่ 2. เป็นขนมไม้ที่ลอยอยู่ในแม่น้ำ 3. เป็นอาหารที่มีแมลงวันตอม 4. เป็นเก้าอี้ที่คนกำลังนั่ง 5. เป็นถังใส่ขยะเป็ยก <p>เมื่อนักเรียนบอกความรู้สึกของนักเรียนแล้วครูเขียนเฉพาะคำที่บ่งบอกความรู้สึกบนกระดาน เช่น ลื่นหวัง อคทน มีกลิ่น เป็นต้น (8 นาที)</p> <p>7. <u>ขั้นที่ 4</u> (สร้างคู่คำขัดแย้ง)</p> <p>ให้นักเรียนพิจารณาคำที่ได้ในขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 แล้วนำคำเหล่านั้นมารวมกันให้เป็นกลุ่มคำใหม่หรือวลีใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันแต่ไม่ใช่ความหมายตรงกันข้าม โดยอาจเพิ่มคำเชื่อมได้ แล้วครูเขียนคำตอบบนกระดาน เช่น อร่อยแบบมีกลิ่น อีสราภาพที่ลื่นหวัง เป็นต้น (8 นาที)</p>

กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครู	กลุ่มทดลองสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์
<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>ครูสุ่มเรียกให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับความหมายของคำว่า "ประสบการณ์" และองค์ประกอบของการเขียนเล่าประสบการณ์ แล้วครูสรุปเพิ่มเติม(5นาที)</p> <p>(5 นาที)</p>	<p>8. <u>ขั้นที่ 5</u> (เปรียบเทียบแบบตรงเป็นครั้งที่ 2) ให้นักเรียนนำวลีใหม่แต่ละวลีที่ได้จากขั้นที่ 4 นั้นมาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ปรากฏในชีวิตประจำวันว่าเหมือนกับอะไรได้บ้าง เพื่อฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (ถ้าคำหรือวลีใหม่นั้นมีจำนวนมากเกินไปให้นักเรียนช่วยกันเลือกคำที่ทุกคนพอใจที่สุด และรอง ๆ ลงไป) เช่น อร่อยแบบมีกลิ่น เหมือนกับการกินทุเรียน หรือส้มตำ เป็นต้น (5 นาที)</p> <p>9. <u>ขั้นที่ 6</u> (นักเรียนเขียนเล่าประสบการณ์เรื่องเดิมเป็นครั้งที่ 2) ให้นักเรียนทุกคนเขียนเล่าประสบการณ์เรื่องเดิม (ในขั้นที่ 1) อีกครั้ง โดยใช้คำหรือวลีใหม่ที่ได้จากขั้นที่ 4 ซึ่งนักเรียนจะใช้ก็ได้ (25 นาที)</p> <p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>หลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมในขั้นที่ 6 เสร็จแล้วให้นักเรียนแต่ละคนเปรียบเทียบผลงานของตนเองที่ได้จากขั้นที่ 1 และขั้นที่ 6 จากนั้นครูสุ่มนักเรียน 2-3 คน ให้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อผลงานเขียนทั้งสองครั้งของตนเอง (5 นาที)</p>

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้ เรื่องการเขียนประสบการณ์
2. หนังสือแบบเรียน ท 042 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. บัตรคำ แถบประโยค แผ่นใส เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ

ตัวอย่างข้อความบนแผ่นใสแสดงความรู้สึกต่าง ๆ จำนวน 3 ตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 1

"หนูเขียนเรียงความอย่างใจคอไม่ค่อยดีนัก หนูบอกว่าหนูไม่สนุกเลยสักรายการเพราะ โดยมากเป็นหนังหรือละครเรื่องยาวติดต่อกัน คุณอนเดี๋ยวหนูไม่รู้เรื่องและถ้าต้องนั่งดูทุกวัน หนูก็เมื่อยมากแล้วอดพูดกับพ่อแม่และพี่แแก้วด้วย" (ข้อความนี้แสดงความรู้สึกวิตกกังวล)

ตัวอย่างที่ 2

"...ทำไมเพื่อน ๆ ทุกคนถึงมีเวลาดูโทรทัศน์...ทำไม พ่อแม่ของเขาจึงมีเวลาดูโทรทัศน์...เขาไม่รีดผ้า พับผ้า รดน้ำต้นไม้ พรวนดิน อ่านหนังสือสนุก ๆ แล้วเล่นดนตรีเพราะ ๆ อย่างเราเลยจนอย่างเดียวใช่ไหม" (ข้อความนี้แสดงความรู้สึกสงสัยและแปลกใจ)

ตัวอย่างที่ 3

"เสียงกระดิ่งจักรยานของพ่อดังมาก่อนถึงบ้าน พ่อมีกระดิ่งพิเศษไม่ซ้ำกับใครเลยในโลก เพราะพ่อทำขึ้นเอง... เวลาติดกระดิ่งมันจะไม่ดัง กริ่ง ๆ กริ่ง ๆ อย่างของคนอื่น แต่มันจะดังเป็นเพลง "นี้วิ่งอยู่ไหน...นี้วิ่งอยู่ไหน...อยู่นี่จะ..." เหมือนเสียงอีเลคโทน ไม่มีผิดเลย เวลาพ่อติดกระดิ่งรถสองแถวจะรีบหลบพ่อ รถยนต์จะชะลอให้พ่อไปก่อน แม้แต่ตำรวจจราจรหน้าโรงเรียนก็จะโบกมือให้พ่อเป็นพิเศษ" (ข้อความนี้แสดงความรู้สึกภาคภูมิใจ)

การประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการยกตัวอย่างการใช้ถ้อยคำแสดงความรู้สึกต่าง ๆ
3. สังเกตจากความร่วมมือในการร่วมกิจกรรม
4. ตรวจสอบผลงาน

แบบทดสอบ

การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

แบบทดสอบมี 2 ตอน ใช้เวลาทำ 1 ชั่วโมง

ตอนที่ 1 ข้อสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ

ตอนที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ลงในช่องคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวในกระดาษคำตอบที่แจกให้

1. งานเขียนร้อยแก้วที่ดีควรใช้ภาษาอย่างไร
    1. ใช้ภาษาพูดที่เข้าใจง่าย
    2. ใช้ภาษาเขียนที่มีแบบแผน
    3. ใช้ถ้อยคำกระชับรัดกุมสื่อความหมาย
    4. ใช้สำนวนโวหารเปรียบเทียบเด่นชัด
  2. งานเขียนประเภทใดต่อไปนี้เป็นงานเขียนประเภท "ร้อยแก้ว"
    1. ร่ายยาว
    2. สารคดี
    3. บทพากย์โขน
    4. นิทานคำกลอน
  3. วรรณคดีเรื่องใดจัดเป็นงานเขียนประเภท "ร้อยแก้ว"
    1. สามก๊ก
    2. พระอภัยมณี
    3. รามเกียรติ์
    4. ขุนช้างขุนแผน
  4. เมื่อนักเรียนจะเริ่มงานเขียนร้อยแก้วเรื่องใดเรื่องหนึ่งควรคำนึงถึงเรื่องใดเป็นอันดับแรก
    1. รูปแบบการเขียน
    2. ภาษาที่ใช้เขียน
    3. ความรู้ในเรื่องที่เขียน
    4. สำนวนโวหารที่ใช้เขียน
- จงพิจารณาข้อความในข้อ 5 ถึงข้อ 8 ว่าเป็นโวหารประเภทใด
1. บรรยายโวหาร
  2. พรรณาโวหาร
  3. อุปมาโวหาร
  4. สาธกโวหาร

5. "ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์จะเป็นผู้ที่ตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา มีความสามารถในการใช้สมาธิ มีความสามารถในการพินิจพิเคราะห์ความคิดอย่างถี่ถ้วนเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา และมีความสามารถในการสอบสวน ค้นหารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องหนึ่งเรื่องใดอย่างละเอียดกว้างขวาง"
6. "มีนิทานเรื่องหนึ่งเล่ากันมาว่า มีลูกสิงตว์หนึ่งเห็นแม่สิงกินมังคุดจึงถามแม่คุดว่าอร่อยไหม แม่คุดก็บอกว่ายummyก็ลองกัดกินดูโดยไม่บอก มันจึงได้รับรสผาดเผื่อน... นิทานเรื่องนี้เป็นอุทาหรณ์อย่างดีสำหรับการเรียนภาษาไทย..."
7. "ดวงตะวันค่อย ๆ ส่งรัศมีอันแจ่มจ้าขึ้นจากทะเล ชายชรามองเห็นเรือลำอื่น กระจายกันอยู่บนพื้นน้ำใกล้ฝั่ง ในไม่ช้าพระอาทิตย์ก็ไปจับพื้นน้ำและพองหมดดวง พื้นทะเลอันราบเรียบก็สะท้อนแสงอันแรงกล้าไปสู่ตาของแก ทำให้เคื่องตาจ้องต้องก้มหน้าจวไม่กล้ามองดูเลย..."
8. "นกน้อยตัวนั้นเหนื่อยแม้ตื่นอันบอบบางจะจับส่ายเบ็ดแน่นแต่ก็ทำให้ตัวมันโอนเอนอยู่ไปมาเหมือนนกเฝ้าหวด"
9. ข้อใดต่อไปนี้แสดงลักษณะสำคัญของการเขียนบรรยายโวหารได้ถูกต้อง
1. การพรรณนาเพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง
  2. การยกตัวอย่างเพื่อให้แจ่มแจ้งเห็นจริง
  3. การอธิบายและเล่าเรื่องเพื่อให้เกิดความเข้าใจ
  4. การเปรียบเทียบข้อความเพื่อให้เห็นภาพพจน์
10. ข้อความต่อไปนี้ใช้วิธีเขียนบรรยายในลักษณะใด
- "ในระหว่างการทำศึก ครั้งหนึ่งทศกัณฐ์ได้ไปเชิญท้าวมาลีวราชผู้เป็นอัยกาซึ่งสถิตอยู่บนสวรรค์ให้มาช่วยว่าความโดยหวังว่าจะได้เข้าข้างตน แต่ท้าวมาลีวราชมิได้หลงเชื่อคำเท็จของทศกัณฐ์ได้ไต่สวนจากปากคำของนางสีดาและ เทวดาทิ้งหลายแล้วทรงชี้ขาดว่าทศกัณฐ์เป็นผู้คิดให้สินนางสีดาแก่พระรามเสีย แต่ทศกัณฐ์หาได้เชื่อฟังไม่..."
1. เล่านิทาน
  2. เล่าตำนาน
  3. เล่าประวัติ
  4. เล่าเหตุการณ์

จงพิจารณาความเรียงในข้อ 11 ถึง ข้อ 13 ว่าเป็นพรรณนาโวหารประเภทใด

1. พรรณนาสิ่งของ	2. พรรณนาเกี่ยวกับสถานที่
3. พรรณนาลักษณะบุคคล	4. พรรณนาถึงความในใจ

11. "...หัวรถจักรและตุ๊กตาไฟพลตระวางสงบนิ่งเรียงแถวคั่นกลางด้วยช่องว่างแคบ ๆ ซึ่งมีพุ่มไม้
รกและเถาไม้เลื้อยระโยงระยางทงะมื่นทิมอยู่ภายใต้ความสลัวเลือน..."
12. "ความอดทนของทวนเกือบจะถึงขีดสุดเปรียบเสมือนเส้นเชือกค้อย ๆ ขาดทีละเส้น ในที่สุด
เชือกแห่งความอดทนเส้นสุดท้ายในใจของทวนก็ขาดผิง"
13. "ดาวรายโบกมืออำลาพลางเด็ดดอกคัทลียาที่อกเสื่อออกโยนให้เพียงพันตัวเครื่องบินออก
มาเท่านั้น เจ้าดอกไม้สีม่วงอ่อนแบบบางดอกนั้นก็ม้วนตัวพลิกตามกระแสลมหมุนหายเข้าไปเป็น
เหยื่อใบพัดภายในพริบตาเดียว"

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 14 ถึง ข้อ 16

...ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึงทำในสิ่งที่ไม่ซ้ำแบบใคร เป็นสิ่งแปลกใหม่ที่ไม่มีใคร
เคยทำมาก่อน เป็นความคิดประดิษฐ์ใหม่ที่ล้ำหน้าคนอื่น หรือชนะคนอื่นหนึ่งก้าวเสมอ แต่ต้อง
เป็นความแปลกใหม่ที่เป็นประโยชน์ ไม่ใช่ทางทำลาย เช่น คิดเผาศูนย์การค้า คิดระเบิด
สนามมวย คิดปล้นธนาคารด้วยวิธีใหม่ ๆ นั้นเขาไม่เรียก ความคิดสร้างสรรค์ เขาเรียก
"ความคิดวิบัติ"

14. ข้อใดมีความหมายตรงข้ามกับคำว่า "คิดสร้างสรรค์"
1. แก้ไข	2. ปรับปรุง
3. ดัดแปลง	4. ลอกเลียน
15. ตัวละครเอกในวรรณคดีไทยข้อใดต่อไปนี้มิใช่คุณสมบัติเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์
1. พระอภัยมณี	2. ขุนแผน
3. พระร่วง	4. อิเหนา
16. จากข้อความข้างต้นอาชีพใดต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์มากที่สุด
1. นักแสดงละคร	2. นักเขียน
3. นักร้อง	4. นักข่าว

17. งานเขียนประเภทใดทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการได้ดีที่สุด
1. นิทาน
  2. สารคดี
  3. บทความ
  4. ปกิณกะ
- จงพิจารณาข้อความในข้อ 18 ถึงข้อ 20 ว่าใช้กลวิธีการเขียนแบบใด
1. ใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้าม
  2. ใช้คำอุปมาเปรียบเทียบ
  3. ใช้คำสัญลักษณ์แทนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
  4. ใช้บุคลาธิษฐานสมมุติให้เป็นบุคคล
16. "การแต่งงานทำให้ผู้ชายเห็นอะไรหลายอย่างเกี่ยวกับผู้หญิงเพิ่มขึ้น ครั้งหนึ่งเธอเคยเป็นกุหลาบสวยหอม มาบัดนี้เธอกลับเป็นหนามแหลมคมที่ฝังอยู่ในเนื้อเขา"
19. "...มนุษย์ต้องเล่นละครหลายฉาก ฉากตื่นตื่น ฉากสนุก ฉากเศร้า หรือฉากอะไรก็ตาม มีทุกอย่างที่เหมือนกันคือ มีเริ่มและมีเลิก มีเปิดฉากแล้วก็ปิดฉาก อีกไม่นานยายแม่วงพบอย่างอื่นที่ถูกต้องใจให้ทำอีก"
20. "ดอกไม้วิเศษดอกนั้นร้องเพลงได้ไพเราะมากทำให้ทุกคนที่ผ่านมาได้ยินเสียงเพลงก็จะต้องเดินร่าในทันทีและจะหยุดเดินเมื่อเสียงเพลงกล่อมเด็กดังขึ้นอย่างแผ่วเบา"
21. "โปรดเกิดที่รักจงคืนกลับมา เฝ้า ๆ คอยหาเธออยู่รำไป เรื่องที่แล้วฉันเห็นใจ ฉันให้อภัยเธอเสมอ" ผู้กล่าวข้อความข้างต้นอยู่ในอารมณ์เช่นไร
1. อาลัย
  2. ผิดหวัง
  3. เสียใจ
  4. เศร้าใจ
22. ข้อความใดทำให้ผู้อ่านรู้สึกสะเทือนใจมากที่สุด
1. ฉันส่งสารสัตว์ป่าที่น่ารักเหล่านั้นมาก แต่ฉันไม่รู้ว่าจะช่วยเหลืออะไรพวกมันได้นอกจากยื่นมือด้วยความอดทน
  2. ฉันเคยเห็นเครื่องบินบินผ่านไปบนฟ้า ฉันยกย่องปัญญาของมนุษย์ที่สามารถเหาะเหินเดินอากาศได้แต่ละขณะ เดียวกันฉันก็งงไปหมดที่เขามากราบไหว้ต้นไม้ของฉัน
  3. ฉันเบื่อรำคาญต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นใหม่มองลงไปในลำธาร น้ำก็ไม่สะอาดเหมือนก่อน ผู้คนที่มาก ใบและกิ่งก้านของฉันสกปรกไปด้วยฝุ่นละอองทั้งวัน
  4. ฉันเห็นการสร้างถนนของมนุษย์ทุกวันและดูเหมือนว่าแนวถนนจะตัดผ่านมายังที่ฉันยืนเสียด้วย ฉันคงต้องถูกตัดทิ้งเหมือนต้นไม้ใหญ่น้อยที่ถูกตัดทิ้งมาแล้ว

23. ข้อใดใช้ภาษาเปรียบเทียบไม่เหมาะสม
1. ชายชราเห็นแต่ยอดเขาสีน้ำเงินซึ่งปรากฏขาวโพลนเหมือนถูกหิมะปกคลุม
  2. เขาแหงนดูท้องฟ้าเห็นเมฆก้อนขาวเป็นกลุ่มก้อนซ้อนกันเหมือนก้อนไอศกรีม
  3. กลุ่มเมฆซึ่งลอยอยู่เหนือศีรษะมีจำนวนมากเป็นหย่อม ๆ เรียงรายมองดูคล้ายภูเขาหิมะ
  4. กวีเปรียบเทียบเลเหมือนกับผู้หญิง บางครั้งอ่อนโยน แต่บางครั้งก็แสดงความโหดร้ายออกมา
24. "เวลาเขาประชุมปรึกษาหารือเรื่องงานก็ไม่ค่อยฟังแต่คอยจ้องจับผิดว่าเขาจะพูดอะไรพลาดบ้าง" การกระทำเช่นนี้ตรงกับสำนวนในข้อใด
1. พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง
  2. ปากเป็นเอก เลขเป็นโท
  3. มือไม่พายเอาเท้าราน้ำ
  4. ยิ้มจุกคนอื่นหายใจ
25. "ดวงดาวเป็นภาพยกลอนของท้องฟ้า ผู้หญิงเป็นภาพยกลอนของโลก" ข้อความนี้มีลักษณะเด่นอย่างไร
1. การเล่นคำ
  2. การเปรียบเทียบ
  3. การใช้สิ่งสมมุติ
  4. การใช้สัญลักษณ์
26. "นาย ก. เป็นผู้ขอให้ นาย ข. มาพบ นาย ข. รับคำแต่ นาย ก. กลับไม่อยู่" ควรใช้ภาษาเรียกการกระทำของนาย ก. ว่าอย่างไร
1. ผิดนัด
  2. ผิดสัญญา
  3. ตัดไมตรี
  4. ไม่รักษาคำพูด
27. งานเขียนต่อไปนี้มีลักษณะเด่นอย่างไร
- "คนขายยิ้มช่วยสรรหายิ้มแทบไม่ว่างมือ เนื่องจากคนหน้าจืดเพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็ว เขาต้องออกปากขอร้องอย่าตื่นกันเข้ามามากเกินไป แต่ลูกค้าผู้ไร้รอยยิ้มเหล่านั้นหาได้ฟังเสียงเขาไม่ ต่างคนต่างขี้อแย้งเข้ามาหมายจะหยิบกล่องยิ้มมาให้ได้ บางคนพอซื้อยิ้มได้แล้ว ถึงกับหาทางออกไม่ได้เพราะผู้คนเข้ามายืนรายล้อมจนแน่นไปหมด"
1. การใช้ภาษาเร้าความรู้สึก
  2. การเสนอเรื่องด้วยแนวคิดแปลกใหม่
  3. การใช้สำนวนโวหารคมคาย
  4. การเสนอเรื่องสมเหตุสมผล

จงพิจารณาว่างานเขียนในข้อ 28 ถึงข้อ 29 ใช้ภาษาในระดับใด

1. ภาษาถิ่น	2. ภาษาปาก
3. ภาษากึ่งแบบแผน	4. ภาษาแบบแผน

28. "สุวรรณี...

เราทุกคนอาลัยและเสียดายเธอสุดหัวใจ เสียดายแทนนักอ่านทั้งหลายที่ต่อไปนี้พวกเขา จะไม่มีโอกาสได้อภิรมย์กับสำนวนที่มีคนเปรียบไว้ว่า เหมือนกับสะบัดปลายพู่กันให้เกิดแต้มสี อันแจ่มเจิดไปด้วยศิลปะนั้นอีกแล้ว...

สุภาว์ เทวกุล"

29. "...ผ้าขาวม้านี้มีวิธีใช้ต่างกันหลายแบบ ถ้าห่มพาดไหล่ซ้ายแบบที่ว่ามานี้ก็ถือว่าสุภาพใช้เวลาไปหาผู้ใหญ่หรือไปสถานที่ควรเคารพ เช่นไปหาพ่อแม่ญาติผู้ใหญ่หรือไปวัด ถ้าจะไปเที่ยวผู้หญิงก็เอาผ้าผืนนี้แหละพาดสองไหล่เข้าไปในบ้านผู้หญิง ๆ ก็รู้ได้ทันทีว่าจะมาทำอะไร...เวลาจะไปทำการงานหนักก็เอามาเคียนหุง อยู่ตามลำพังก็เอามาพาดไหล่ไว้เฉย ๆ ไม่ต้องพันรอบตัว แต่เวลาจะเข้าเฝ้าในหลวงหรือเจ้านายชั้นสูงที่เคารพก็เอามาคาดไว้ที่ใต้ราวนมแล้วผูกเป็นเงื่อนไว้ข้างหน้าปล่อยชายสั้น ๆ เรียกว่า ผ้ากราบ..."

30. จงเรียงลำดับเนื้อความที่กำหนดให้ต่อไปนี้ ให้ได้ใจความถูกต้อง

1. เบญจางคประดิษฐ์ คือการกราบแสดงความเคารพอย่างสูง
2. ปลายเท้าทั้งสองเก็บชิดกัน ตั้งยันพื้น วางกันบนสันเท้าทั้งสอง
3. โดยนึ่งคุกเข่าท่าพรหม เข่าทั้งสองจดพื้น
4. ซึ่งพุทธศาสนิกชนใช้กราบพระรัตนตรัย

1. 1-2-3-4

2. 1-3-2-4

3. 1-4-3-2

4. 1-4-2-3

ตอนที่ 2 ความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ 1 เรื่อง ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ หรือจินตนาการที่นักเรียนประทับใจ หรือสนใจมากที่สุด แล้วตั้งชื่อเรื่อง ให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง กำหนดความยาวประมาณ 15-20 บรรทัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ที่นำไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนายโรง กรุงเทพมหานคร จำนวน 22 คน

ข้อที่	R _U กลุ่มสูง ทำถูก	R _L กลุ่มต่ำ ทำถูก	p .20-.80	D .20 ขึ้นไป	ข้อที่	R _U กลุ่มสูง ทำถูก	R _L กลุ่มต่ำ ทำถูก	p .20-.80	D ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป
1	8	7	0.68	0.09	26	6	3	0.41	0.27
2	6	2	0.36	0.36	27	4	3	0.32	0.09
3	9	9	0.82	0	28	6	0	0.27	0.55
4	8	5	0.59	0.27	29	8	4	0.55	0.36
5	6	4	0.45	0.18	30	7	3	0.45	0.36
6	8	3	0.50	0.45	31	8	3	0.50	0.45
7	7	5	0.55	0.18	32	6	4	0.45	0.18
8	7	3	0.45	0.36	33	4	2	0.27	0.18
9	7	6	0.59	0.09	34	3	3	0.27	0
10	6	4	0.45	0.18	35	4	1	0.23	0.27
11	7	5	0.55	0.18	36	4	3	0.32	0.09
12	11	8	0.86	0.27	37	2	3	0.23	-0.09
13	8	6	0.64	0.36	38	6	4	0.45	0.18
14	5	5	0.45	0	39	5	2	0.32	0.27
15	5	6	0.50	-0.09	40	5	3	0.36	0.18
16	8	3	0.50	0.45	41	7	3	0.45	0.36
17	4	2	0.27	0.18	42	5	3	0.36	0.18
18	9	8	0.77	0.09	43	5	2	0.32	0.27
19	4	2	0.27	0.18	44	5	2	0.32	0.27

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่	R _U กลุ่มสูง ทำถูก	R _L กลุ่มต่ำ ทำถูก	p .20-.80	D .20 ขึ้นไป	ข้อที่	R _U กลุ่มสูง ทำถูก	R _L กลุ่มต่ำ ทำถูก	p .20-.80	D ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป
20	7	3	0.45	0.36	45	7	2	0.41	0.45
21	8	9	0.77	-0.09	46	8	5	0.59	0.27
22	4	3	0.32	0.09	47	4	3	0.32	0.27
23	6	2	0.36	0.36	48	2	3	0.23	-0.27
24	6	3	0.41	0.27	49	4	6	0.45	-0.18
25	7	4	0.50	0.27	50	4	5	0.41	-0.27

ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.23 ถึง 0.86

ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง -0.09 ถึง 0.55

ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

จำนวน 24 ข้อ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (D) สัดส่วนของคนที่ตอบถูก (p) และสัดส่วนของคนที่ไม่ตอบผิด (q) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ที่นำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สมุทรปราการ จำนวน 36 คน

ข้อที่	R_U กลุ่มสูง ทำถูก	R_L กลุ่มต่ำ ทำถูก	p .20-.80	D .20 ขึ้นไป	p	q (1-P)	pq
1	4	5	0.25	-0.06	0.25	0.75	0.19
2	15	10	0.69	0.28	0.69	0.31	0.21
3	14	10	0.67	0.22	0.67	0.33	0.22
4	13	8	0.58	0.28	0.58	0.42	0.24
5	17	9	0.72	0.44	0.72	0.28	0.20
6	13	6	0.53	0.39	0.53	0.47	0.25
7	16	11	0.75	0.27	0.75	0.25	0.19
8	13	8	0.58	0.28	0.58	0.42	0.24
9	15	11	0.72	0.22	0.72	0.28	0.20
10	14	10	0.67	0.22	0.67	0.33	0.22
11	16	6	0.61	0.56	0.61	0.39	0.24
12	12	4	0.44	0.44	0.44	0.56	0.25
13	13	7	0.56	0.33	0.56	0.44	0.25
14	14	10	0.67	0.22	0.67	0.33	0.22
15	13	7	0.56	0.33	0.56	0.44	0.25
16	16	14	0.83	0.11	0.83	0.17	0.14
17	15	10	0.69	0.28	0.69	0.31	0.21
18	9	8	0.47	0.06	0.47	0.53	0.25

ชื่อทีม	R _U กลุ่มสูง ทำถูก	R _L กลุ่มต่ำ ทำถูก	p .20-.80	D .20 ขึ้นไป	p	p (1-P)	pq
19	7	3	0.28	0.22	0.28	0.72	0.20
20	6	2	0.22	0.22	0.22	0.78	0.17
21	16	11	0.75	0.28	0.75	0.25	0.19
22	11	6	0.47	0.27	0.45	0.55	0.25
23	10	4	0.39	0.33	0.39	0.61	0.24
24	15	11	0.72	0.22	0.72	0.28	0.20
25	10	4	0.39	0.33	0.39	0.61	0.24
26	15	10	0.69	0.28	0.69	0.31	0.21
27	12	8	0.56	0.22	0.56	0.44	0.25
28	8	7	0.42	0.06	0.42	0.58	0.24
29	10	9	0.53	0.06	0.53	0.47	0.25
30	7	3	0.27	0.22	0.27	0.73	0.20
31	8	2	0.27	0.33	0.27	0.73	0.20
32	12	7	0.53	0.28	0.53	0.47	0.25
33	3	2	0.14	0.05	0.14	0.86	0.12
34	5	4	0.25	0.06	0.25	0.75	0.19
35	16	9	0.69	0.39	0.69	0.31	0.21
36	14	8	0.61	0.33	0.61	0.39	0.24
37	9	5	0.39	0.22	0.39	0.61	0.24
38	12	8	0.56	0.22	0.56	0.44	0.25
39	14	12	0.72	0.67	0.72	0.28	0.20
40	5	2	0.19	0.17	0.19	0.81	0.15

$\sum pq = 8.66$

ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.14 ถึง 0.83

ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง -0.06 ถึง 0.67

ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 32 ข้อ

ตารางที่ 6 คะแนนผลสัมฤทธิ์ (X) ของนักเรียน จากการนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ไปทดลองใช้ครั้งที่ 2

คนที่	X	X ²	คนที่	X	X ²
1	37	1,369	19	23	529
2	34	1,156	20	23	529
3	33	1,089	21	22	484
4	31	961	22	22	484
5	29	841	23	22	484
6	27	729	24	21	441
7	27	729	25	21	441
8	27	729	26	21	441
9	26	676	27	21	441
10	26	676	28	21	441
11	26	676	29	21	441
12	26	676	30	20	400
13	25	625	31	20	400
14	25	625	32	19	361
15	24	576	33	15	225
16	24	576	34	15	225
17	23	529	35	14	196
18	23	529	36	14	196
รวม			N = 36	$\Sigma X = 848$	$\Sigma X^2 = 20,926$

การหาค่าความแปรปรวนของคะแนน (S_x^2) ของนักเรียน 36 คน และค่าความเที่ยง
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ (r_{xx}) จำนวน 40 ข้อ
จากการนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ ครั้งที่ 2 โดยใช้สูตร

$$\begin{aligned}
 \text{สูตร } S_x^2 &= \frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)} \\
 &= \frac{36(20,926) - (848)^2}{36(36-1)} \\
 &= \frac{753,336 - 719,104}{36(35)} \\
 &= \frac{34,232}{1,260} \\
 &= 27.17
 \end{aligned}$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

$$\begin{aligned}
 \text{สูตร KR20 : } r_{xx} &= \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S_x^2} \right) \\
 &= \frac{40}{40-1} \left(1 - \frac{8.66}{27.17} \right) \\
 &= \frac{40}{39} (1 - 0.32) \\
 &= \frac{40}{39} (0.68) \\
 &= 0.6974
 \end{aligned}$$

ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์
ตอนที่ 1 เท่ากับ 0.70

ตารางที่ 7 ค่าความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบอัตนัยวัดความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ระหว่างกรรมการตรวจคนที่ 1 และกรรมการตรวจคนที่ 2

	X	Y	X ²	Y ²	XY
คนที่	กรรมการคนที่ 1	กรรมการคนที่ 2			
1	41	40	1,681	1,600	1,640
2	32	37	1,024	1,369	1,184
3	44	40	1,936	1,600	1,760
4	26	37	676	1,369	962
5	31	36	961	1,296	1,116
6	32	31	1,024	961	992
7	42	44	1,764	1,936	1,848
8	36	39	1,296	1,521	1,404
9	28	31	784	961	868
10	22	24	484	576	528
11	32	28	1,024	784	896
12	28	27	784	729	756
13	42	36	1,764	1,296	1,512
14	28	31	784	961	868
15	29	28	841	784	812
16	46	38	2,116	1,444	1,748
17	38	38	1,444	1,444	1,444
18	23	31	529	961	713
19	24	30	576	900	720
20	30	36	900	1,296	1,080

ตารางที่ 7 (ต่อ)

	X	Y	X ²	Y ²	XY
คนที่	กรรมการคนที่ 1	กรรมการคนที่ 2			
21	22	28	484	784	616
22	31	28	961	784	868
N=22	$\Sigma X = 707$	$\Sigma Y = 738$	$\Sigma X^2 = 23,837$	$\Sigma Y^2 = 25,356$	$\Sigma XY = 24,335$

การหาค่าความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ระหว่างกรรมการคนที่ 1 และกรรมการคนที่ 2

$$\text{สูตร } r_{XY} = \frac{N \Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{[N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2] [N \Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

$$\text{แทนค่า} = \frac{(22 \times 24271) - (707 \times 736)}{\sqrt{[(22 \times 23837) - (707)^2] [(22 \times 25356) - (738)^2]}}$$

$$= \frac{533962 - 520352}{\sqrt{(524414 - 499849)(557832 - 544644)}}$$

$$\begin{aligned}
 &= \frac{13610}{\sqrt{24565 \times 13188}} \\
 &= \frac{13610}{\sqrt{323963220}} \\
 &= \frac{13610}{17998.9783} \\
 r_{XY} &= 0.76
 \end{aligned}$$

ค่าความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบอัตนัย วัดความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ระหว่างกรรมการคนที่ 1 และ กรรมการคนที่ 2 เท่ากับ 0.76

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 การสุ่มตัวอย่างประชากร วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$)
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-Test)

คนที่	กลุ่มทดลอง		คนที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนน			คะแนน	
	X	$(X - \bar{X})^2$		X	$(X - \bar{X})^2$
1	61	98.01	1	51	2.47
2	41	102.01	2	46	11.77
3	51	0.01	3	53	12.75
4	58	47.61	4	58	73.45
5	46	26.01	5	49	0.19
6	55	15.21	6	51	2.47
7	47	16.81	7	51	2.47
8	50	1.21	8	54	20.89
9	51	0.01	9	52	6.61
10	55	15.21	10	45	19.63
11	53	3.61	11	46	11.77
12	53	3.61	12	44	29.49
13	46	26.01	13	50	0.33
14	60	79.21	14	54	20.89
15	55	15.21	15	46	11.77
16	50	1.21	16	49	0.19
17	48	9.61	17	49	0.19
18	40	123.21	18	55	31.03
19	44	50.41	19	53	12.75
20	55	15.21	20	42	55.21

ตารางที่ 8 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มทดลอง		คนที่	กลุ่มควบคุม	
	คะแนน			คะแนน	
	X	$(X - \bar{X})^2$		X	$(X - \bar{X})^2$
21	50	1.21	21	42	55.21
22	49	4.41	22	45	19.63
23	48	9.61	23	53	12.75
24	57	34.81	24	53	12.75
25	50	1.21	25	45	19.63
26	56	24.01	26	58	73.45
27	52	0.81	27	46	11.77
28	51	0.01	28	52	6.61
29	51	0.01	29	44	29.49
30	50	1.21	30	47	5.91
รวม	$\sum X=1533, \sum (X-\bar{X})^2=726.7$		รวม	$\sum X=1483, \sum (X-\bar{X})^2=573.52$	
	$\bar{X}=51.1$			$\bar{X}=49.43$	
$\bar{X} = 51.1, \sum (X-\bar{X})^2 = 726.7$			$\bar{X} = 49.43, \sum (X - \bar{X})^2 = 573.52$		

$$S_{x_1} = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N_1}}$$

$$= \frac{726.7}{30}$$

$$S_{x_2} = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N_2}}$$

$$= \frac{573.52}{30}$$

$$S_{x_1}^2 = 24.22$$

$$S_{x_1} = 4.92$$

$$S_{x_2}^2 = 19.12$$

$$S_{x_2} = 4.37$$

ทดสอบความแปรปรวน

$$\text{สูตร } F = \frac{S_{x_1}^2}{S_{x_2}^2}$$

$$df_1 = N_1 - 1 = 29$$

$$df_2 = N_2 - 1 = 29$$

สมมติฐาน $H_0 = \sigma_1^2 = \sigma_2^2$

$$24.22$$

$$F = \frac{24.22}{19.12}$$

$$19.12$$

$$= 1.27$$

กรณีนี้ ชั้นแห่งความเป็นอิสระมี 2 ค่า เป็น $N - 1$ ทั้งสองค่า คือ (30-1) และ (30-1) จากตาราง 0.05 $F_{29, 29} = 1.85$ ค่า $F = 1.27 < 1.85$ ดังนั้น ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมาจากประชากรที่มีความแปรปรวนเท่ากัน

$$\text{สมมติฐาน } H_0 = \mu_1 = \mu_2$$

$$\text{เนื่องจาก } \sigma_1^2 = \sigma_2^2 \quad \text{ดังนั้นใช้สูตร}$$

$$\begin{aligned} \text{สูตร } t &= \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(N_1 - 1) S_1^2 + (N_2 - 1) S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}} \\ &= \frac{51.1 - 49.43}{\sqrt{\frac{(30-1) 24.22 + (30-1) 19.12}{30 + 30 - 2} \left(\frac{1}{30} + \frac{1}{30} \right)}} \\ &= \frac{1.67}{\sqrt{\frac{702.38 + 554.48}{58} (0.07)}} \end{aligned}$$

$$= \frac{1.67}{\sqrt{21.67 (0.07)}}$$

$$= \frac{1.67}{\sqrt{1.5169}} = \frac{1.67}{1.23}$$

$$t = 1.35$$

กรณีชั้นแห่งความเป็นอิสระ = $30 + 30 - 2 = 58$

จากตาราง 0.05 $t_{58} = 1.67$

ถ้า $t = 1.35 < 1.67$ ดังนั้น มีขีดมีเลขคณิตของคะแนนทดสอบความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 และกำหนดให้ตัวอย่างประชากร กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองและตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ หลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (ข้อสอบชนิดปรนัยเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน และอัตนัย 1 ข้อ 50 คะแนน รวม 80 คะแนน)

คนที่	กลุ่มทดลอง		คนที่	กลุ่มควบคุม	
	x	$(x-\bar{x})^2$		x	$(x-\bar{x})^2$
	(80 คะแนน)			(80 คะแนน)	
1	61	21.81	1	55	7.67
2	56	0.11	2	46	38.81
3	56	0.11	3	56	14.21
4	61	21.81	4	58	33.29
5	66	93.51	5	56	14.21
6	56	0.11	6	51	1.51
7	53	11.09	7	56	14.21
8	54	5.43	8	54	3.13
9	55	1.77	9	55	7.67
10	56	0.11	10	46	38.81
11	57	0.45	11	46	38.81
12	58	2.79	12	51	1.51
13	53	11.09	13	53	0.59
14	64	58.83	14	62	95.45
15	57	0.45	15	47	27.35
16	55	1.77	16	52	0.05
17	54	5.43	17	54	3.13
18	52	18.75	18	59	45.83
19	49	53.73	19	56	14.21

ตารางที่ 9 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มทดลอง		คนที่	กลุ่มควบคุม	
	x	$(x-\bar{x})^2$		x	$(x-\bar{x})^2$
	(80 คะแนน)			(80 คะแนน)	
20	59	7.13	20	44	67.73
21	54	5.43	21	44	67.73
22	56	0.11	22	51	1.51
23	53	11.09	23	55	7.67
24	59	7.13	24	55	7.67
25	52	18.75	25	46	38.81
26	60	13.47	26	61	76.91
27	57	0.45	27	49	10.43
28	60	13.47	28	52	0.05
29	52	18.75	29	45	52.27
30	55	1.77	30	52	0.05
N=30	$\sum x=1690$ $\bar{x}=56.33$	$(x-\bar{x})^2=406.7$	N=30	$\sum x=1567$ $\bar{x}=52.23$	$(x-\bar{x})^2=731.28$

$$\bar{x}_1 = 56.33, \sum(x-\bar{x})^2 = 406.7 \quad \bar{x}_2 = 52.23, \sum(x-\bar{x})^2 = 731.28$$

$$S_1 = \sqrt{\frac{\sum(x-\bar{x})^2}{N_1}}$$

$$= \sqrt{\frac{406.7}{30}}$$

$$S_1^2 = 13.56$$

$$S_1 = 3.68$$

$$S_2 = \sqrt{\frac{\sum(x-\bar{x})^2}{N_1}}$$

$$= \sqrt{\frac{731.28}{30}}$$

$$S_2^2 = 24.38$$

$$S_2 = 4.94$$

ทดสอบค่าที (t-Test) ด้แนความสามารถของการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์
ของนักเรียนหลังการทดลองสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

$$\bar{x}_1 - \bar{x}_2$$

สูตร

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(N_1 - 1) S_1^2 + (N_2 - 1) S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}}$$

$$56.33 - 52.23$$

แทนค่าสูตร

$$= \frac{56.33 - 52.23}{\sqrt{\frac{(30-1) 13.56 + (30-1) 24.38}{30 + 30 - 2} \left(\frac{1}{30} + \frac{1}{30} \right)}}$$

$$= \frac{4.1}{\sqrt{\frac{393.24 + 707.02 (0.07)}{58}}}$$

$$= \frac{4.1}{\sqrt{1.3279}} = \frac{4.1}{1.15}$$

$$t = 3.57$$

กรณีนี้ใช้แห่งความเป็นอิสระ = $30 + 30 - 2 = 58$

จากตาราง 0.05 $t_{58} = 1.67$

ดังนั้นที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df = 58$ มีค่าเท่ากับ 1.67 ค่า t

ค่า t ที่คำนวณได้ = $3.57 > 1.67$ แสดงว่า มีชนิดมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยที่นักเรียนในกลุ่มทดลองมีค่ามีชนิดมเลขคณิตของคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาววิไล ปฐมบทมะ สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิต วิชาเอก ภาษาไทย โท ภาษาศาสตร์ จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เมื่อปีการศึกษา 2523 เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2536 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย